

EEN PAPER KUN JE OOK GEWOON KOPEN (VOOR 400 DOLLAR) / **BIER BROUWEN IN MAMA'S KEUKEN** / TIEN JAAR LATER: HOE K ZIJN WE NOG? / **HOUGLERAAR VROUWENCARDIOLOGIE REDT LEVENS**

nummer 9 / jaargang 14 / 24 april 2014

WOMEX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

Huilen kan
altijd nog

DOWN THE RABBIT HOLE

DAMON ALBARN - THE BLACK KEYS - FOALS
LITTLE DRAGON - THE NAKED AND FAMOUS - MGMT
TEMPLES - TUNE-YARDS - THE VEILS - WARPAINT - DE STAAT - HALF MOON RUN
RODRIGO Y GABRIELA - HOZIER - COURTNEY BARNETT - PARQUET COURTS
THE SOFT MOON - POLIÇA - THE BOHICAS - THE BRIAN JONESTOWN MASSACRE
FRIKSTAILERS - UNCLE ACID & THE DEADBEATS - LA CHIVA GANTIVA - KID KARATE KUROMA - ELECTRIC EYE
DEWOLFF - JOHN WIZARDS - THOMAS DYBDAHL - FLOATING POINTS & MOTOR CITY DRUM ENSEMBLE
AND MORE TO COME...

27/28/29 JUNI 2014

GROENE HEUVELS / BEUNINGEN

www.downtherabbithole.nl

Koninkrijk H EFM

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
 Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
 Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
 Tel. 024-3817161

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
 reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub
 facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

SINDS 1992

Ooglaseren in Nijmegen!

Studentenkorting 20%

Excimer Laser Centrum Nijmegen
 Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
 info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

VOX NR. 9 04/2014 INHOUD

P. 14 / PORTRETTE /

'NEC is en blijft mijn cluppie'

P. 18 / STUDENT /

Creatief met bier

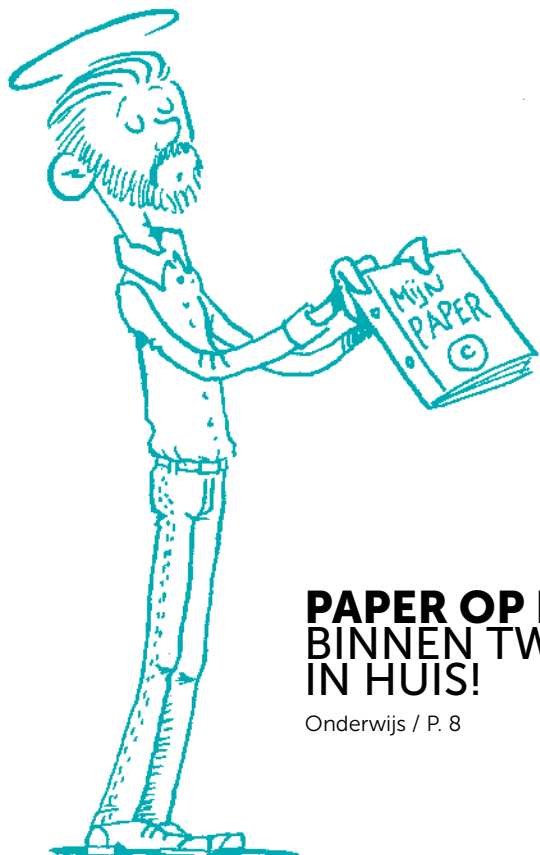
P. 22 / INTERVIEW /

Hoogleraar vrouwencardiologie is op de eerste plaats arts

P. 28 / ACHTERGROND /

Hoe katholiek is de universiteit nog zonder K?

EN VERDER / P. 4 / **NIEUWSFOTO** / P. 6 / **DIT WAS APRIL** / P. 12 / **UNDERGROUND** / P. 20 / **WETENSCHAP** / P. 26 / **DAGBOEK VAN EEN POOLREIZIGER** / P. 33 / **GEDICHT** / P. 34 / **CULTUUR** / P. 36 / **OPINIE** / P. 38 / **CAMPUS** / P. 40 / **HUISELIJKE KRINGEN**

**PAPER OP BESTELLING,
BINNEN TWEE DAGEN
IN HUIS!**

Onderwijs / P. 8

P. 14

P. 18

P. 22

P. 28

Foto cover: Duncan de Fey

RE DAC TIO NEEL

BAARD

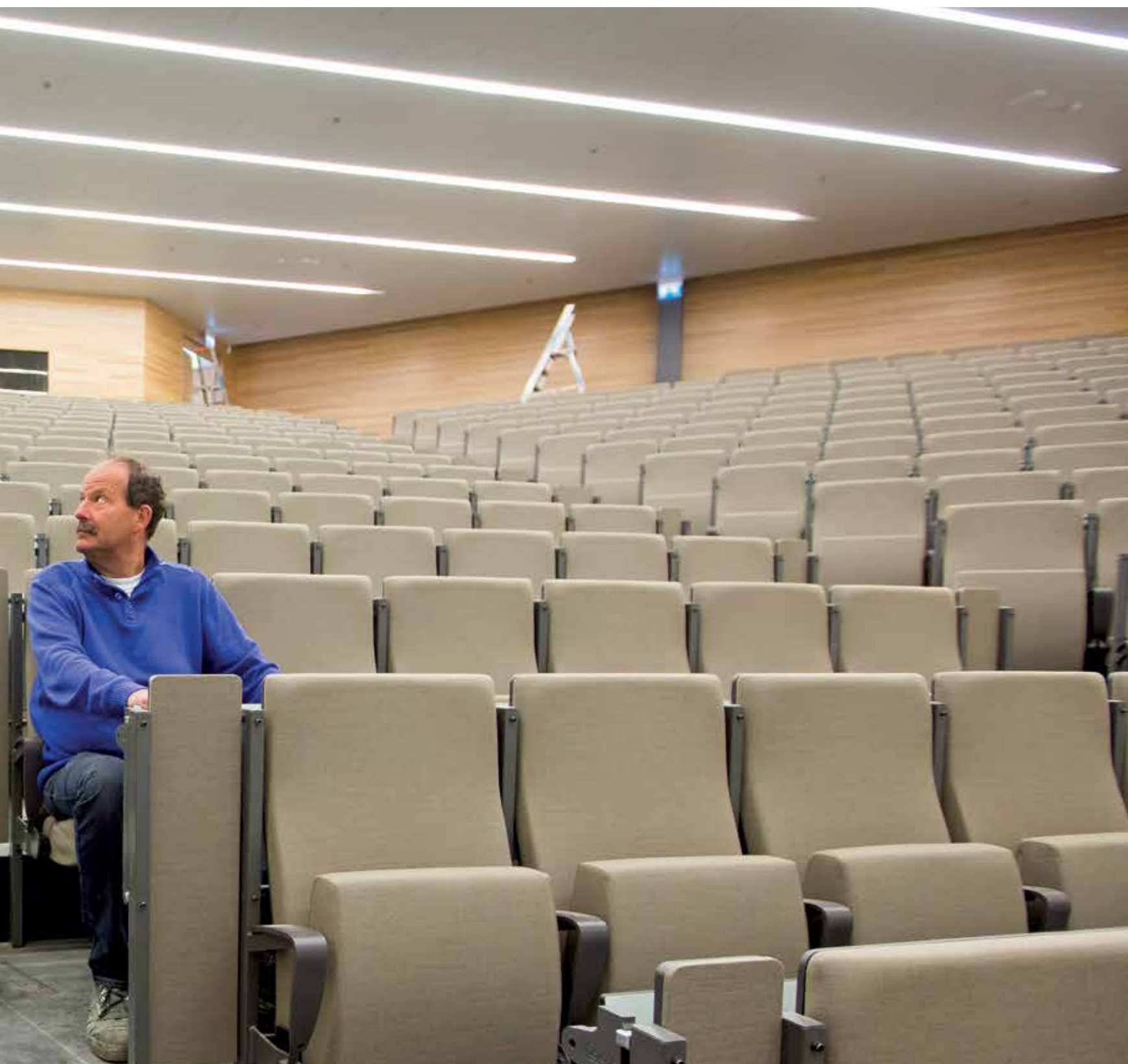
De baard van collega M. is eigenlijk van ons allemaal. We waren getuige van de eerste stoppels, vroegen ons na zijn exotische vakantie af of de inmiddels brutaal lange haren misschien een aanpassing waren aan de inheemse bevolking die M. had bezocht en legden ons na enkele maanden neer bij de nieuwe werkelijkheid. M. had een baard, omdat hij dat wilde. Deze week luisterden we belangstellend naar het verhaal over collega M. die de Etos binnenstapte op zoek naar baardolie. Bleek niet te bestaan. Hij kreeg 'gewone haarolie' mee om de stugge haren eens lekker mee te verwennen. Nu glanst onze redactiebaard als een paardenrug in de voorjaarszon. De illustratie op pagina 8 getuigt van onze volledige acceptatie en commitment. Ook deze hippe, fictieve maar goddelijke student heeft een baard. Zo zullen we je ons herinneren, collega M. Jammer dat je naar Amerika gaat. Stuur ons de foto's. Of een baardhaar in een enveloppe uit Seattle.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

 www.facebook.com/voxweb.nl

 @voxnieuws

GROTIUSGEBOUW ZO GOED ALS KLAAR

Donderdag 23 april is het zover: dan wordt het Grotiusgebouw officieel overgedragen aan de universiteit. Hoofduitvoerder Johan Kamp poseert in de collegezaal van de nieuwe rechten-faculteit, de grootste zaal van de campus. Hij blikt met genoegen terug op de werkzaamheden, die in totaal bijna twee jaar in beslag hebben genomen. "Het is geworden wat de opdrachtgever wilde, ik heb alleen maar tevreden geluiden gehoord." Ondanks de strenge winter vorig jaar heeft de bouw geen enkele vertraging opgeleverd. Bijzonder aan het gebouw noemt Kamp het vele glas, de grote witte luifels, de zonnecellen op het dak, de subtiel

afgewerkte geluiddempende wanden en het fraaie hout en natuursteen. Ook de hoeveelheid 'loze ruimte' noemt hij opmerkelijk: het gebouw mocht wat kosten, wat de ruimtelijke beleving ten goede is gekomen. "Het Grotius is echt kwaliteit geworden. Als ik in mijn omgeving iemand over een rechtenstudie hoor, zal ik vanaf nu naar Nijmegen verwijzen." In mei volgt een proef-college met vijfhonderd toehoorders om de klimaatbeheersing en akoestiek van de grote zaal te testen. De definitieve verhuizing is maandag 7 juli.

Foto: Erik van 't Hullenaar

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

Het is een fijn begin van de maand: op zaterdag 4 april om elf uur 's avonds aanschrijven in een zaaltje in het collegezalen-complex bij een avond in het teken van 'De Catastrofe'.

Het 'zinderend filosofisch festival' van de universiteit was al geslaagd dankzij een filmpje van de Sloveense denker Slavoj Žižek, die als 'filosoof van de Occupy-beweging' knuffel-denker werd voor een groter publiek. En ook voor mij. Het zal het avondlijke tijdstip zijn geweest, en de twee prettige sprekers en dito gespreksleider in combinatie met dat krakend Engels van Žižek: ik werd meegezogen. Naar een vuilnisbelt om precies te zijn. Zijn boodschap: we leven midden in de ellende en we weten het, maar een werkelijke voorstelling ervan maken kunnen we niet, laat staan de zaak ten goede keren.

De windmolens die we oprichten zijn in het licht van de ecologische catastrofe een lachertje: we maken ons druk terwijl we worden gekookt als spartelende kikkers in het water. In het nagesprek hield filosoof en publicist Maarten Doorman zijn gehoor voor dat het academisch publiek nu eenmaal niet is toegerust om in actie te komen:

de crises worden liever uit en te na geanalyseerd en van kanttekeningen voorzien dan de kop ingedrukt. Een ander probleem is volgens Doorman het onvermogen om via onze woorden een aansprekende voorstelling te maken van de catastrofe. Hij vestigt zijn hoop op de kunst, die immers is toegerust om "het onuitspreekbare zichtbaar te maken".

De vuilnisbelt van Žižek heeft inmiddels ook de campus bereikt, als crisis van de universiteiten waarin de onderzoekers en studenten zich hebben vastgedraaid in de mallemlen van de prestatie-cultuur. In deze Vox publiceren we een opiniebijdrage van bezorgde wetenschappers met een oproep voor een actieavond in mei. De 'Staat van de Universiteit' heet die avond, en dat 'actie' is een woord dat ik erop heb geplakt. De onder-tekenaars tonen in hun even mooie als doorwrochte opinie vooral hun kunde tot analyse – Doorman wist het al. Natuurlijk zal ik er die avond bij zijn, en hopelijk velen met mij, onder wie ook enkele kunstenaars. Wellicht kunnen zij een voorstelling van zaken geven en komen we daarna misschien toch een heel klein beetje tot actie.

GETWEET

@LaradeDie: Mijn eerste loon als studentassistent is binnen, dus nu toch maar een kaartje gekocht voor @RadboudRocks ! :)

IN HET NIEUWS

ASSERTIEF Een derde van alle Duitse eerstejaarsstudenten stopt voortijdig met de studie in Nijmegen. De oorzaak? Culturele verschillen. Daarom gaat de universiteit assertiviteitstrainingen aanbieden. Het idee is direct succesvol. "Ik zit daar niet op te wachten", reageerden de Duitse deelnemers aan een kleine Vox-steekproef assertief.

CANNABIS Het Nederlandse gedoogbeleid is vreemd. Cannabis gebruiken en verkopen wordt gedoogd. Maar je mag het niet (op enige schaal) kweken. Waarom legaliseren we het niet gewoon? Er moet in de wetteksten en internationale verdragen toch een maas te vinden zijn? "Nee", zegt Piet Hein van Kempen, hoogleraar Straf- en strafprocesrecht. Hij onderzocht de mogelijkheden in opdracht van het Ministerie van Justitie. "De internationale verdragen bieden geen enkele ruimte."

THE CLOUD De universiteit heeft overwogen de mail van studenten door een clouddienst te laten verzorgen. Studenten zouden gewoon hun ru.nl-adres houden, terwijl bijvoorbeeld Google (of een andere aanbieder) verantwoordelijk zou worden voor zaken als dataopslag en de hardware. De onthullingen van klokkenluider Edward Snowden – hij liet de wereld weten dat de Amerikaanse veiligheidsdienst meeleeft – brachten de dienst ICT aan het twijfelen. Uiteindelijk is besloten van het plan af te zien: de mailboxen blijven gewoon staan op Nijmeegse servers.

BOVEN HET MAAIVELD

Lilly Verhagen met indianenbaby Lilly

KATER Waarom is er nog geen kater-medicijn? Met die vraag trapte Vox de nieuwe rubriek What the FAQ af. U stelt een vraag, wij zoeken bij experts op de campus naar een antwoord. In dit geval: alcohol remt de afgifte van hormonen en leidt tot uitdroging. De oplossing, met een infuus in de arm de kroeg in, is de moeite niet waard. Ook het voorkomen van de afgifte van acetaldehyde, het stofje waar je de dag na een zuipessie zo misselijk van bent, levert geen winst op. Het komt vrij bij de afbraak van alcohol. Rem of blokkeer je het, ben je na één biertje dronken en blijf je dat ook. Ook een vraag stellen? Stuur een mailtje naar redactie@vox.ru.nl.

AFKICKPILLETJE Die kater raak je dus niet kwijt, maar met een pilletje werp je wellicht wel *the monkey on your back* van je af. Cor de Jong, hoogleraar Verslavingszorg, experimenteert op dit moment in zes verslavingsklinieken met de spierverlapper baclofen. Het slikken van baclofen verkleint de behoefte om ghb te nemen.

LILLY Het is niet iedere promovendus gegeven om zoveel impact te hebben dat er een baby naar je wordt vernoemd. Lilly Verhagen promoveerde op onder-

zoek naar luchtweginfecties bij inheemse kinderen. Ze voerde haar onderzoek uit in Venezuela, bij de Warao-indianen, waar het verzamelen van data vaak uitgesteld werd omdat de dorpelingen met allerlei medische noodgevallen de weg naar haar huis wisten te vinden. Uit dank voor de hulp bij een moeizame geboorte noemden twee ouders hun baby 'Lilly'.

CANTUS Lange rijen tafels en banken op de Grote Markt. De Stevenskerk badend in de gloed van de ondergaande zon. En dan de bierglazen heffen, klinken, en met tweeënhalfduizend studenten het lo Vivat inzetten. Het gaat er dit jaar van komen: tijdens de introductie wordt een cantus georganiseerd.

NIJMEGEN-LOOS Radboud Universiteit. Met die naam presenteren we ons voortaan aan de buitenwereld. Kort en krachtig. Dat Radboud Universiteit Nijmegen, dat was veel te lang. Onhandig ook: prop dat maar eens op een visitekaartje. "Uit onderzoek van onze bureaus van het Radboudumc blijkt dat mensen Radboud toch wel associëren met Nijmegen", verklaart Gerard Meijer, collegevoorzitter. Het betreft overigens geen formele naamswijziging.

WAARVAN AKTE

"Bij drooglegging in het stadion krijg je zelfs een **waterbedeffect**: de kans op excessen buiten het stadion neemt toe."

Socioloog **Jochem Tolsma** legt op 10 april aan Binnenlands Bestuur uit waarom drooglegging niet werkt. Voetbalwedstrijden vroeger op de dag spelen lijkt de beste manier om hooliganisme tegen te gaan, blijkt uit zijn onderzoek.

Schaars gekleed paraderen terwijl een spreekstalmeeester een lijf als een stuk vlees probeert te slijten. Bah. Een mens is geen object. Oh, het gaat om een mannenveiling? Voor het goede doel? Niks aan het handje, gewoon doorlopen. Of bieden natuurlijk. Al met al haalden de heren van dispuut Faunus met hun inmiddels bijna traditionele veiling van dates met eerstejaarsleden 175 euro op voor de Ragweek.

Drie bestuursleden (één van Babylon, één van de Postelein en één van Sodalicum) gooiden hun borsthaar – en het voorrecht om dat met hars te verwijderen – in de strijd. Opbrengst: ongeveer 500 euro. De tientallen studentenorganisaties die deelnemen aan deze zevende Ragweek halen dit jaar geld op voor de Voedselbank voor Kinderen en Stichting Eardrop. Op 12 mei wordt het eindbedrag bekendgemaakt.

Jop Adriaans

Studentenorganisatie AIESEC pakt dit jaar groot uit met haar Talent Days, die bedoeld zijn om talentvolle studenten in contact te brengen met toponderningen. Jop Adriaans, masterstudent bedrijfskunde, is één van de Radboudstudenten die door de strenge selectie is gekomen. Hij neemt op 22 april deel aan de Talent Day over Marketing, georganiseerd door het Nijmeegse Make a Move team van AIESEC. In de prestigieuze Zilveren Toren in Amsterdam krijgen die dag zestig studenten de gelegenheid echt in contact te komen met bedrijven als Unilever, Mars of Douwe Egberts. AIESEC-bestuurder Martine Onstein:

"Onze garantie dat er topstudenten staan, is aantrekkelijk voor de bedrijven." Een externe organisatie heeft de kandidaten geselecteerd aan de hand van een cv-check en motivatiegesprekken. Adriaans denkt de uitverkiezing te danken te hebben aan zijn "frisse blik": het thema van zijn dag in Amsterdam – marketing – is niet zijn specialisme. De Talent Day hoeft wat hem betreft niet meteen tot een baan te leiden: hij wil snuffelen en zijn marktpositie testen. "In mijn studie kom ik enkele tientallen studenten tegen. Tijdens deze dag kan ik me spiegelen aan studenten uit andere steden. Dan hoop ik na afloop te weten waar ik sta."

PAPER OP BESTELLING

Heb je geen zin of tijd om een paper te schrijven, dan kun je het laten doen. Tel vierhonderd dollar neer en binnen twee dagen heb je je paper in huis. Student en journalist Tim van Ham testte voor Vox de online schrijfdienst customwriting-service.com. Krijgt 'zijn' paper een voldoende?

Tekst: Tim van Ham / Illustratie: Roel Venderbosch

Dit verhaal begint tijdens het eerste college van het mastervak *Cross Border Governance*, als docent Olivier Kramsch meedeelt dat het vak wordt afgesloten met een onderzoeksverslag van twaalf tot vijftien pagina's. In de pauze van het college klinkt gezucht. "Daar gaan we weer..." En: "Dat wordt weer stressen vlak voor de inleverdatum."

"Dat moet toch anders kunnen?", moppert iemand. Een oriënterend rondje Google leert dat het inderdaad vrij gemakkelijk anders kan. Door het plaatsen van een order op customwriting-service.com bijvoorbeeld – een van de vele websites waarop je een paper of scriptie kunt bestellen. Het onderwerp, de invalshoek en de lengte kun je invoeren, waarna het zware werk voor je wordt gedaan.

De beloftes van de schrijfservice zijn alvast geweldig. 'De Custom Writing Service biedt studenten op alle academische niveaus hulp van gecertificeerde schrijvers', aldus de website. 'Hulp' is een leuk eufemisme, aangezien de betreffende schrijvers de paper van begin tot eind voor je opstellen. 'De bestelde papers zijn 100 procent plagiaatvrij, geschreven door experts op PhD-niveau'. Klinkt goed! We lezen verder: '99 procent van de studenten kreeg het

gewenste cijfer!' Halleluja, wat wil een luie student nog meer? Niks geen dagen achtereenvolgende zwoegen in de UB, of met een *writer's block* naar een leeg scherm staren. Gewoon vierhonderd dollar overmaken, een avondje stappen, een dag bijbeunen, een ochtendje uitslapen, *et voilà*: het resultaat ploft als vanzelf in de mailbox. Bestellen die handel!

Binnen een week

Het bestelformulier is behoorlijk uitgebreid. Uiteraard dient aangekruist te worden hoe lang de paper moet zijn, welk niveau deze hoort te hebben en welk onderwerp het betreft. Maar de lijst is veel langer: de deadline, het aantal gebruikte bronnen, de referentiemethode, wil ik een schrijver uit de V.S. of het Verenigd Koninkrijk? De papermogelijkheden zijn eindeloos.

Uiteindelijk wordt het een paper van veertien pagina's, met minimaal dertien gebruikte bronnen. En het geheel moet binnen een week af zijn. In totaal gaat me het vierhonderd dollar kosten – zo'n kleine driehonderd euro. En mijn nieuwe vrienden van customwriting-service.com zijn zo vriendelijk om er dan een gratis coverpagina en inhoudsopgave bij te voegen. Ik verzoek de auteur van mijn stuk vooraf contact op te nemen om een en ander nog even door te spreken.

Het is namelijk niet eenvoudig om in een paar regels uit te leggen wat de inhoud van de paper moet zijn. In mijn geval luidde de opdracht: pas een van de behandelde wetenschappelijke theorieën toe op een innovatief grensgebied van de EU. In het bestelformulier heb ik zo uitgebreid mogelijk uitgelegd dat ik de weigering van Libië om mee te doen aan de zogenoemde European Neighborhood Policy van de EU wil confronteren met de theorie van het *postcolonialism* van Franz Fanon en Edward Said. Geen gemakkelijke klus, temeer omdat *Cross Border Governance* een mastervak is en meneer Kramsch de lat doorgaans behoorlijk hoog legt. Even chatten of mailen vooraf lijkt me dan ook geen overbodige luxe.

In de tussentijd neem ik de gelegenheid te baat om uit te pluizen wat ik eigenlijk precies besteld heb. Erg benaderbaar is het bedrijf niet. De enige manier om iemand te spreken te krijgen is via de chat van de klantenservice, en ook daar word ik niet veel wijzer. Op de vraag wie mijn paper gaat schrijven, krijg ik als antwoord dat het bedrijf vierhonderd auteurs in dienst heeft met verschillende expertises. "We kijken pas na binnenkomst van de betaling wie de auteur wordt." Het enige wat de klantenservice me nu kan vertellen is dat de auteur 'gecertificeerd' en van 'PhD-level' is. Dat wordt dus even afwachten.

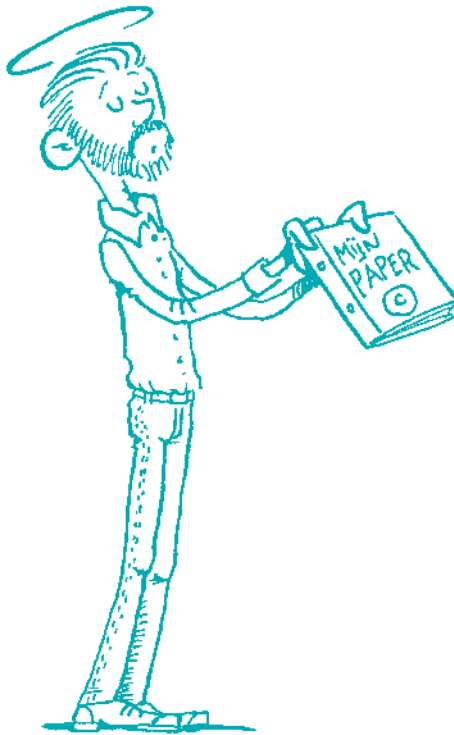
Een ander potentieel struikelblok: is dit allemaal legaal? Mag dit zomaar? “We zijn een normaal, geregistreerd bedrijf dat 100 procent legaal opereert”, antwoordt de chat. “Zodra we het werk naar je opsturen krijg jij alle copyrights, dus het kan op geen enkele manier als stelen gezien worden. De papers zijn alleen voor researchdoeleinden bedoeld, dus je doet echt niets illegaals.” Wat die ‘researchdoeleinden’ precies zijn, blijft onduidelijk. Mag ik de paper dan wel inleveren voor beoordeling? “Jazeker, je mag de tekst insturen als eigen werk”, klinkt het stellig.

De wetgever zal me dus met rust laten – als ik de website moet geloven. Maar hoe zit dat met de examencommissie? Kan die hier ooit achter komen? “De paper wordt speciaal voor jou geschreven en is dus 100 procent plagiaatvrij. We garanderen dat we geen papers hergebruiken. Voordat we de tekst naar je opsturen,

DE WEBSITE KIEPERT EEN PAPER OVER DE SCHUTTING EN THAT'S IT

halen we deze voor de zekerheid door onze plagiaatdetector, als laatste garantie dat jij geen enkel risico loopt.”

Het is te hopen dat dat waar is, want anders is de paperbestellende student de lul. Vox schreef in maart 2013 over betaalde hulp bij het schrijven van een paper of scriptie. Het betrof dan vaak nakijkwerk of hulp bij het formuleren

van een onderzoeksvraag. Of dat toegestaan is, verschilt per opleiding. Scriptiehulp is een grijs gebied. Dat is deze keer anders, we zitten nu in pikzwart territorium – zo blijkt als ik de examenreglementen erop nasla. In artikel 5.5 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Faculteit der Managementwetenschappen staat: ‘Onder fraude wordt verstaan elk handelen of nalaten van een student dat het vormen van een juist oordeel omtrent zijn of haar kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt’. Iemand anders je gehele paper laten schrijven past met gemak binnen deze definitie. En wie hierop betrap wordt, heeft een probleem.

“Dan is het einde verhaal”, zegt Huib Ernste, voorzitter van de examencommissie van de opleiding. “Wie zo’n paper bestelt, bedriegt

DE PAPERGENERATOR

Nou is het bestaan van websites waar je papers kunt bestellen al tamelijk bizar, het kan nog veel gekker. In 2005 ontwikkelden drie studenten aan het prestigieuze Massachusetts Institute of Technology (MIT) in de Verenigde Staten het softwareprogramma SC1gen, dat online gratis te gebruiken is. Dit programmaatje ‘schrijft’ papers over willekeurige onderwerpen zodra de gebruiker op het knopje ‘generate’ klikt – compleet met bronverwijzing, onderzoeksdata en conclusie. En dat doet het programmaatje bepaald niet onverdienstelijk. In februari werd bekend dat er in totaal 120 wetenschappelijke publicaties moesten worden teruggetrokken. De reden is even komisch als pijnlijk: ze waren allemaal opgesteld door SC1gen.

daarmee met voorbedachten rade zijn begeleider en dan is het over en uit. Het instellingsbestuur van de universiteit zal dan op ons verzoek de inschrijving voor de opleiding definitief beëindigen.” Met andere woorden: dan word je uitgeschreven en de campus afgejaagd.

Lage pakkans

Maar er is ook goed nieuws, want Ernste geeft aan dat het erg lastig is om dit soort fraude hard te maken. “We hebben één keer een geval gehad waarbij er sterke vermoedens waren dat

ADVERTENTIE

Taal
verbindt.

In'to Summer Courses

Korte taalcursussen in augustus

- Duits
- Frans
- Italiaans
- Engels
- Spaans
- Portugees
- Chinees
- Nederlands

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud in'to Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

COLUMN

STUDENT2014

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Stoepkrijten

Wat zou er in hem omgaan? Of waarschijnlijk 'hen', meervoud, niemand kan dit toch in zijn eentje doen, er moet de nodige groepsdruk aan ten grondslag liggen. Dat studenten in groepsverband tot gekke dingen in staat zijn krijgen we aan het eind van iedere zomer te horen in uitgebreide psychologische analyses over ontgroeningen, maar sommige verschijnselen blijven onverklaarbaar. Zelf heb ik het nog nooit zien gebeuren, en ik vermoed dan ook dat het echte werk meestal 's nachts plaatsvindt en niet zomaar op klaarlichte dag. Al jarenlang probeer ik het te duiden: wat er omgaat in de student die met een vrolijk gekleurd emmertje onder zijn arm iedere halve meter stopt om met stoepkrijt 'RAGWEEK' op het fietspad te schrijven. Wat de politicus in spe bezielt die op zijn knieën op het Erasmusplein ligt om de naam van zijn studentenpartij op de tegels te kleuren. Nu weet ik dat stoepkrijten voor sommigen een serieuze zaak is. Zelfs de gemeente Amsterdam houdt zich ermee bezig, om precies te zijn met de stoepkrijt etiquette op Koningsdag: 'Gebruik liever niet het woord 'bezet' met het oog op de herdenking op 4 mei.' Het campusstoepkrijten zal wel uit Amerika komen. Een beetje Amerikaanse universiteit, zo ontdekte ik, heeft een *sidewalk chalk policy*. Daarin wordt gesproken over *chalking* alsof het een serieuze bezigheid is. Dat is het natuurlijk niet. Stoepkrijten is een 'ludieke actie'. 'Ludieke actie' is een term voor alles wat te onbenullig is om serieus te nemen. Serieus nemen kan ik het dan ook niet. Feitelijk bewerkstelligt de stoepkrijter bij mij het omgekeerde van serieus genomen worden: wie meent dat stoepkrijten een goede manier van promotie is, wie nota bene de tijd heeft om te gaan zitten stoepkrijten, die is vast ook niet geschikt om mij te vertegenwoordigen in de studentenraad. Toch begrijp ik dat ook de minderheidsgroep van stoepkrijters zo zijn voorzieningen op de campus moet hebben. Hebben wij al een *sidewalk chalk policy*? Misschien kan er een plek komen waar iedereen zijn stoepkrijtneigingen kan botvieren. Een plek waar dit mooi past. Hoe staat het er inmiddels voor met de muur in De Refter?

de student zijn scriptie niet zelf had geschreven. Zijn begeleider gaf aan dat de student erg veel moeite had met het schrijven van zijn scriptie, het duurde maar en het duurde maar. Totdat hij plotseling een volledige masterscriptie inleverde. We hadden sterke vermoedens dat iemand anders die geschreven had, maar konden het niet bewijzen. Ondanks onze twijfels is deze persoon uiteindelijk toch afgestudeerd." De straf mag dan hoog zijn, de pakkans is erg laag.

Op donderdag is de bestelling de deur uit. Op vrijdag hoor ik dat ene Emily Ryder mijn paper gaat schrijven. Het is zaterdagmiddag 13.14 uur als

ploink een mailtje op de telefoon mijn ontbijt verstoort: 'Dear Tim van Ham, Your order is written! Please follow this link to download your paper.' Ik heb nog niet eens met de auteur kunnen overleggen. Ook naderhand wordt er niet op vragen gereageerd. De website kiepert een paper over de schutting en *that's it*.

En dat is niet erg, zolang de paper aan de eisen voldoet. Het werkstuk oogt in ieder geval professioneel, afkortingen worden vooraf keurig uitgelegd, de inhoudsopgave, de literatuurlijst – het ziet er allemaal prachtig uit. Inhoudelijk lijkt het wat aan de lichte kant, zeker voor een mastervak. Of dat zo is, is maar op één manier te checken: door een exemplaar in het postvak van Kramsch te leggen – zonder er een letter aan te veranderen.

En dan komt helaas snel een einde aan de goednieuwsshow. "Dit zou ik geen voldoende geven", zegt Kramsch, resoluut als altijd. "Absoluut niet." Wanneer hij aan zijn lijstje met argumenten begint, blijkt er van de ronkende beloftes van de website niet veel terecht te zijn gekomen: "Het Engels is slecht, op meerdere punten in de paper klopt van de grammatica echt helemaal niets. Moet dit geschreven zijn door een Engelstalige native speaker? Nee, nee.

Dat is niet waar. Dit is geen academisch Engels, maar Engels van basisschoolniveau."

Het krakkemikkige taalgebruik is slechts het eerste slokje uit de gifbeker. "Op pagina zes worden in *bullit points* even de researchdoel-einden uiteengezet. Dat doe je niet in een paper van academisch niveau. Er staan ook onwaarheden in, niet een maar meerdere – dat kan natuurlijk ook niet. In deze paper moet een wetenschappelijke theorie behandeld worden. Dat is gebeurd, maar de manier waarop lijkt nergens op. Er worden aan het einde drie belangrijke auteurs van het *postcolonialism*

behandeld, zonder dat hun ideeën in de rest van de paper zijn opgenomen. Ze worden even opgesomd, de informatie lijkt regelrecht van Wikipedia te komen. Tot slot wordt het geheel samengevat in een conclusie van zes regels, waarin de eerder gedane statements tegengesproken worden. Heeft deze paper je vierhonderd dollar gekost? Oeh... *I feel sorry for your money*, want dat is het niet waard."

Het oordeel is duidelijk: het is een flutartikel, dat nooit een voldoende zal opleveren. Maar hoe zit het dan met alle

mooie praatjes van de website? Navraag maakt me niet veel wijzer. "Je kunt het stuk gratis een keer laten herzien", oppert de klantenservice. Op de opmerking dat het vertrouwen in een goede afloop weg is, komt de volgende reactie: "Je hebt niets te verliezen bij een gratis herziening. Toch? We geven in ieder geval geen geld terug, dat staat in de voorwaarden." Tot zover de mooie praatjes van de Custom Writing Service.

Online een kant-en-klare paper kopen: het leek te mooi om waar te zijn, en dat is het dus ook. De academische wereld kan rustig gaan slapen, aangezien studenten nog steeds zelf aan de bak zullen moeten voor een voldoende. Ik blijf nog even wakker vandaag – ik heb nog een paper te schrijven. *

Tekst: Mark Merks / Foto: Dick van Aalst

UNDERGROUND

Niet alleen motten en vlemmuizen opereren op zolder. De bovenste verdieping van klooster Soeterbeek in Ravenstein doet dienst als opslag. Nog meer dan de benedenverdiepingen – sinds 2001 door de universiteit gebruikt als conferentiecentrum – ademt de zolder de sfeer van weleer. Locatiemanager Maarten Hendriks houdt ervan. "Ik loop dagelijks met een glimlach Soeterbeek binnen."

Rommelen op de zolder van klooster Soeterbeeck intrigeert. Er staan gewone meubels opgeslagen, maar ook kerkbanken en andere kerkelijke relikwieën. Saillant detail: het verhuizen van de veelal houten meubelstukken van een stenen kelder (underground!) naar een zolder onder een prachtige oude, houten kap, was verplicht. Brandveiligheidsvoorschriften... Wat is het verhaal achter de zware

bronzen bel, wie heeft er vezels tot draad gedraaid op het spinnewiel? In een van de ouderwetse koffers zitten pagina's van een krant – welke valt niet meer te achterhalen – uit 1953. Welke Brabantse jongedame beschermde haar spulletjes met dat papier? Helaas, we zullen het nooit weten. "Dat is niet genoteerd toen de spullen hier werden opgeslagen", zegt locatiemanager Maarten Hendriks. Niet heel gek: de sfeer van het

klooster, van de zolder, doet de romanticus dromen, maar het blijven gewone gebruiksvoorwerpen die hier staan. Meubels uit de jaren vijftig zijn volgens de klassieke definitie (75 jaar of ouder) niet eens antiek te noemen. Sommige kastjes staan er al jaren, misschien wel sinds het moment dat de universiteit het klooster in 1997 overnam van de zusters Augustinesen. Ze happen stof. Tot de volgende dromer er komt rommelen.

WIJ STAAAN ACHTER ONS CLUPPIE

Tekst: Jolene Meijerink en Joep Sistermanns / Foto's: Duncan de Fey

Het gaat niet best met NEC. Degraderen of niet degraderen, *that's the question*. Een beetje Nijmegenaar zit bij een thuiswedstrijd op de tribune in het Goffertstadion. Studenten Dennis

Arns en Josine Meike de Goede zijn diehard-fans. Net als onderwijsadviseur Noël Vergunst. "Je moet weten wat je plaats is in de competitie: we zijn nu eenmaal niet de beste."

NOËL VERGUNST (44): 'GENUIJL, DAAR HOUD IK NIET VAN'

Studeerde in de jaren negentig politicologie aan de Radboud Universiteit. Nu is hij coördinator en adviseur van de afdeling Onderwijsondersteuning. Sinds 2000 heeft hij een seizoenskaart.

"Als student ging ik wel eens naar NEC, toen nog in de oude Goffert. Ik heb daar zulke slechte wedstrijden gezien... verschrikkelijk. Later kwam er een nieuw stadion en werd het voetbal beter. In 2000 speelde NEC de bekerfinale tegen Roda JC. We verloren de finale, maar de sfeer was zo goed dat ik besloot een seizoenskaart te kopen.

Het mooie van voetbal vind ik het saamhorigheidsgevoel. Je staat met zijn allen achter je club en je bent trots op je stad. Bij uitwedstrijden wordt dat versterkt. Ik ben wel eens Europa in geweest voor een wedstrijd, bijvoorbeeld tegen HSV [Hamburg, red.]: toen stonden we met vijftienduizend NEC'ers onze

ploeg aan te moedigen. Geweldig. Daarnaast heeft NEC een echte knokmentaliteit. Geen mooi voetbal, maar vechten tot de laatste snik. Dat kan ik waarderen.

Ik word geen ander mens in het stadion. Ik leef wel mee, maar het is mij vooral te doen om de gezelligheid: lekker met vrienden voetbal kijken. Soms is het wel lastig hoor, om positief te blijven als NEC het zo slecht doet. Maar dat hoort erbij. Je moet weten wat je plaats is in de competitie: we zijn nu eenmaal niet de beste.

In het stadion zitten helaas ook negatieve supporters. Die gaan meteen zeiken als het slecht gaat. Met stoeltjes gooien enzo. Dat genuil de hele tijd, daar houd ik niet van. Of ik vrees voor degradatie? Ja, natuurlijk. Dat zou een drama zijn. Maar aan de andere kant (Vergunst lacht): we kunnen dan wel op de fiets naar Achilles in Groesbeek."

DENNIS ARNS(24): 'MIJN OPA NAM ME VOOR HET EERST MEE'

Student Communicatiewetenschap en NEC-supporter. Op dit moment loopt hij stage bij de communicatieafdeling van de club. Sinds 2008 heeft hij een seizoenskaart.

"NEC is en blijft mijn cluppie. Ook nu het minder gaat. Van de gedachte dat NEC misschien degradeert, krijg ik slapeloze nachten. NEC is een volksclub, op de tribune vind je mensen van alle rangen en standen. Die mix vind ik mooi.

Ik was vijf jaar en Ajax won de Champions League. Een paar oudere kinderen liepen langs mijn klaslokaal en juichten. Ik was boos. Ik vond dat ze NEC moesten steunen, niet Ajax. We woonden immers in Nijmegen. Mijn opa is fan van NEC en hij nam me mee naar mijn eerste voetbal-

wedstrijd. NEC won die eerste keer met 2-0 van FC Den Bosch. In de eerste minuut scoorde Marchanno Schultz en Jack de Gier maakte het tweede doelpunt. Toen werd De Gier mijn held.

Als NEC verliest, kan ik daar echt van balen, helemaal als Vitesse de tegenstander is. Dan ligt er een steen op mijn maag en fiets ik boos naar huis. Nu het bij NEC minder gaat, draag ik mijn NEC-shirt tijdens wedstrijden. Dat doe ik een beetje uit bijgeloof en zodat de spelers weten dat ik ze steun. Als ik straks mijn studie afrond, is er een kans dat ik Nijmegen verlaat. Maar al krijg ik een baan in Amsterdam, voor thuiswedstrijden kom ik terug. Dan sta ik op de tribune in De Goffert mijn club aan te moedigen."

Volgt op wekdagen de master Arbeidsorganisatie en gezondheidspsychologie. In het weekend staat ze in het Goffertstadion, tussen de harde kern van NEC.

"Als je me vijf jaar geleden had gezegd dat ik nu elke week in het stadion zou zitten... dan had ik dat best geloofd. Eigenlijk ben ik altijd voor NEC geweest: ik ben een geboren Nijmegenaar en het voetbal heb ik al die jaren gevolgd. Vorig jaar werd ik pas écht fanatiek, toen ik bij NEC ging werken. Bij thuiswedstrijden sta ik achter de bar bij Hazenkamp 5, dat is het vak van de harde kern in het Goffertstadion. Superleuk: biertjes tappen en bedienen, maar ook liedjes zingen, juichen en slap ouwehoeren met de fans. Het is altijd gezellig. NEC is daar echt mijn club geworden. Natuurlijk gebeurt er wel eens wat in vak 080: er wordt met bier gesmeten of er sneuvelt een vuilnisbak. Sinds een paar weken hebben we een heus stoeltjesprobleem: er worden per wedstrijd zo'n veertig stoeltjes gesloopt en naar beneden gegooid, waardoor er nu een tekort is. En dat terwijl de stadions juist nu stampvol zitten. In de degradatiestrijd is elke wedstrijd belangrijk. Mijn vriendinnetjes zijn geen voetbalfans, maar ze vinden het wel leuk dat ik zo fanatiek ben. Ik neem ze af en toe mee naar een wedstrijd. De eerste keer was dat een beetje onwennig, maar tegenwoordig gaan ze zelfs zonder mij. Dan krijg ik ineens een foto van Sam, in haar NEC-shirt in het stadion. Leuk om te zien. Mijn mooiste NEC-moment was tegen FC Utrecht, in de kwartfinale voor de beker. We wonnen met 1-0, terwijl het al weken slecht ging in de eredivisie. Dat leverde zo'n goede sfeer op. Iedereen had weer hoop. Dat is kenmerkend voor NEC-supporters: wat er ook gebeurt, we blijven altijd achter ons cluppie staan."

**JOSINE MEIKE DE GOEDE
 (25): 'IN VAK 080 GEBEURT
 WEL EENS WAT'**

Vergeet Westmalle, La Trappe en Palm. Studenten Vincent Gerritsen en Mattias Terpstra willen de bierbrouwmarkt op zijn kop zetten met hun eigen, experimentele brouwsels. Nu nog vanuit moeders keuken, maar straks bij iedere slijter te koop.

Tekst: Tim van Ham / Foto's: Erik van 't Hullenaar

BIERKUNSTENAARS ONDER DE AFZUIGKAP

VINCENT GERRITSEN

Zondagmiddag, half één. Natuurkundestudenten Vincent Gerritsen en Mattias Terpstra worden enthousiast. “Kijk naar die kleur, perfect!” En: “Oooh, die geur...!” Op het fornuis van de moeder van Terpstra staat een enorme pan wort (tussenbrouwsel) te koken, een vaatje bier in wording. De jongens zijn tien liter van hun *maple syrup amber ale* aan het maken en het gaat de goede kant op. Ma Terpstra staat tien tellen later ook in de keuken. Niet om mee te delen in de brouweuforie, maar om de afzuigkap harder te zetten en de keukendeur dicht te doen tegen de herrie. “Het is soms nog een beetje behelpen”, lacht Terpstra. “We zijn op zoek naar een eigen plek om te brouwen, maar tot we iets geschikts vinden, doen we het hier.”

De setting heeft een aandoenlijke charme, maar het brouwen is de twee heren menens. Hun biermerk, Katjelaam, moet hun kostwinning worden. En dat is mogelijk – daar zijn ze van overtuigd. “De Nederlandse biermarkt is enorm in beweging”, zegt Gerritsen. “België en Duitsland hebben een speciaalbiertaditie. Maar dat betekent ook dat ze daar vastgeroest zitten in

soms eeuwenoude recepturen en gewoontes. Nederland spiegelt zich de laatste jaren steeds meer aan de Verenigde Staten en Scandinavië, waar jonge merken allerlei spannende bierexperimenten doen. Het aantal brouwerijen in Nederland is in vijf jaar tijd verdubbeld naar tweehonderd. Nijmegenaren drinken per hoofd van de bevolking gemiddeld het meeste speciaalbier van Nederland en de stad heeft alleen brouwerij De Hemel en nieuwkomer Oersoep, verder niets. Er is nog plaats voor een nieuwe brouwer. En inderdaad, dat zijn wij.”

Internetwaarheden

Het begon voor de brouwers van Katjelaam een paar jaar geleden. Een vriend kwam met het idee zelf bier te brouwen. Lekker was het niet, maar het was wel bier. Gerritsen en Terpstra besloten het professioneler aan te pakken. Ze gingen op zoek naar nieuwe recepten en planden tripjes naar Amsterdam en Utrecht om de nieuwste biertjes te proeven. “Dit kunnen wij ook”, zeiden ze tegen elkaar.

En dus staan de twee vandaag weer een hele zondag te kokkerellen. Terpstra praat de verslag-

gever door het brouwproces heen. Stap 1: het schroten (malen) van de mout. Stap 2: malschen, hierbij wordt bij een temperatuur van 68 graden Celsius gedurende 75 minuten het zetmeel omgezet in suiker. Stap 3: filteren en spoelen. Stap 4: het geheel opnieuw koken met hop erin. Stap 5: afkoelen en gist toevoegen. Tot slot: twee weken wachten en het bier is te drinken.

“Op online bierfora vind je veel recepten, die vaak vol staan met allerlei internetwaarheden die nergens op slaan”, zegt Terpstra. “Dat is een frustratie van ons, wij zijn exacte wetenschappers en willen weten hoe het zit. We lezen veel wetenschappelijke publicaties over bier en houden van iedere *batch* een logboek bij. We proberen dusdanig systematisch te werk te gaan dat we straks weten hoe de smaak uiteindelijk tot stand komt.”

Pannenkoeken

Vandaag moet die smaak wat gaan lijken op *maple syrup*, de ahornsiroop die Amerikanen vaak op hun pannenkoeken smeren. Om dat te bereiken hebben de brouwers onlangs voor vierhonderd euro aan ingrediënten laten bezorgen.

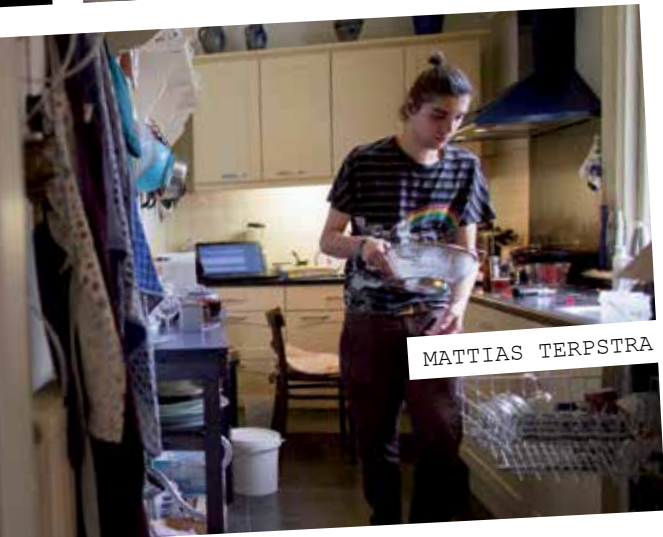
CHECKEN VAN HET ALCOHOL-
EN SUIKERGEHALTE

TWEE WEKEN LATEN STAAN...

MATTIAS TERPSTRA

HOE BROUW JE ZELF BIER? HET RECEPT VOOR DE **BLACK PEPPER SAISON** VAN KATJELAM

Ingrediënten

2000g pilsnout, geschroot
300g biscuïtmout, geschroot
300g tarwemout, geschroot
6,0g Centennial hop

26,6g Cascade hop
10g zwarte peper,
korrels
6g Danstar Belle
Saison gist

Maischen

Warm 7,8 liter water op tot een temperatuur van 68 graden Celsius en voeg hier al het geschrote mout aan toe. Meng het geheel goed en warm eventueel bij tot de temperatuur van het beslag 66 graden Celsius is. Probeer deze temperatuur 75 minuten aan te houden.

Spoelen

Scheid het wort van het beslag en spoel de nagebleven mout na met water van 80 graden Celsius om alle achtergebleven suikers te extraheren. Nadat 12 liter is opgevangen breng je deze aan de kook.

Koken

Zodra het wort kookt, voeg je de Centennial hop toe voor de bitterheid. Drie kwartier later mag de helft van de Cascade hop toegevoegd worden voor de aroma en vijf minuten hierna de rest van de hop.

Vergisten

Zet tien minuten na de laatste hoggifte het gas uit. Verwijder de hopen en koel de inhoud van de pan af tot 20-30 graden. Hevel alles over in een (gesaniteerd) vergistingsvat, voeg de gist toe en zet een deksel met waterslot op het vat. Zet het vergistingsvat weg op kamertemperatuur in een donkere omgeving.

Na vijf dagen kan de (ongemalen) peper toegevoegd worden en zeven dagen later kan het in de fles. Zet de flesjes minimaal twee weken warm en donker weg. Daarna kun je het bier opdrinken.

Hulp nodig bij het inkopen doen? Via info@katjelam.org helpen de heren je graag!

In de vriezer – tussen de kipfilets en spinazie – wachten vier verschillende hopsorten. Op tafel liggen zes gistvarianten en de kelder puilt uit van enorme zakken graan – de een net weer wat anders dan de ander. De brouw mogelijkheden zijn eindeloos.

“Wij willen ons specialiseren in biertjes die zijn geïnspireerd op eten dat we lekker vinden”, licht Terpstra toe. “Ik heb laatst een rokerig, zuur bier gemaakt. Gebaseerd op een zuurkoolovenschotel die ik ooit gemaakt heb. Dat soort experimentjes vind ik leuk.” Gerritsen: “Noem ons bierkunstenaars.”

De twee brouwers hebben een droom. “We vinden het leuk om bijzondere biertjes te vinden, wat lekkers te koken en dat met elkaar te delen. Nu doen we dat vaak met vijf vrienden, hopelijk lukt dat op termijn met vijftig man, in ons eigen café.” Het gebrouwe bier zelf moet in slijterijen en webshops over de hele wereld belanden. “Ons voorbeeld is brouwerij Rooie Dop in Utrecht. Die bestaat pas een paar jaar, maar verkoopt inmiddels in 22 landen. Dat willen wij ook. Maar laten we beginnen in Nijmegen, dan komt daarna de rest van de wereld wel.” *

DOE HET LEKKER ZELF

Ons eigen immuunsysteem wordt steeds vaker in stelling gebracht tegen ziektes. Een extra zetje blijkt soms voldoende. Nijmeegse wetenschappers zijn optimistisch. "Kanker genezen komt zelden voor. Maar ik ben ervan overtuigd dat we de ziekte de komende tien jaar beter onder controle krijgen."

Tekst: Martine Zuidweg / Foto: Enahm Hof

Een kankercel neemt je makkelijk in de maling. De cel heeft zo zijn methoden om de andere cellen in het lichaam te bedotten. De afweercellen bijvoorbeeld, toch niet de minste: het zijn de onderhuidse beveiligingsexperts die alarm slaan bij een virus of bacterie en uit de passerende stroom tumorcellen (naar schatting 50.000 nieuwe per dag) net die ene gevaarlijke weten te vissen.

Maar ook beveiligingsexperts zien wel eens wat over het hoofd. Want wat doe je als een tumorcel zich vermomt als een van de jouwe? En je toegesnelde collega's prompt op het verkeerde been zet: 'Nee, jongens, hier is niets aan de hand, alles onder controle.' Het voorbeeld is niet uit de lucht gegrepen, zegt hoogleraar Translatie immunologie Jolanda de Vries. "Een tumorcel kan van gedaante veranderen waardoor die minder gevoelig wordt voor aanvallen vanuit het immuunsysteem."

Op dit soort momenten kunnen de beveiligingsexperts wel wat hulp gebruiken. En dat is precies wat De Vries en haar collega hoogleraar immunologie Carl Figdor geven. In het lab maken ze afweercellen sterker door ze buiten het lichaam van een patiënt in contact te brengen met de tumorcellen van diezelfde patiënt en

ze daarbij extra op te laden. Elke patiënt krijgt zo zijn eigen persoonlijke vaccin, gemaakt van zijn eigen afweercellen.

Infectioloog Mihai Netea, ook werkzaam in het Radboudumc, heeft een ander doelwit dan tumoren: hij richt zijn pijlen op infecties. Maar zijn strategie is dezelfde: het afweersysteem een extra zetje geven. Patiënten met een defect afweersysteem – ze hebben aan de lopende band infecties – geeft hij eiwitten die de communicatie tussen de immuuncellen verbeteren. "We weten dat deze mensen een tekort hebben aan cytokinen, daarom geven we ze wat extra, zoals je ook een suikerpatiënt extra insuline geeft."

Netea en zijn groep zijn nóg een manier op het spoor om het afweersysteem flink op te krikken: met een supervaccin. Klassieke vaccins werken tegen één soort infectie: mazelen of waterpokken. Ze programmeren het geheugen van een deel van de afweercellen, zogenaamde T-cellen, zodanig dat een tweede mazelen- of pokkeninfectie geen schijn van kans heeft. Maar er zijn aanwijzingen, in Afrikaanse landen, dat het vaccin tegen tuberculose niet alleen beschermt tegen tuberculose. Het beschermt tegen veel meer infecties en ook tegen een opkomende Europese kwaal: allergieën.

Netea en zijn groep ontdekten het mechanisme hierachter: het vaccin programmeert niet alleen het geheugen van de T-cellen, maar zorgt ook voor een verhoogde paraatheid van een belangrijke andere groep afweercellen (fagocyten). Netea: "Het vaccin geeft een soort boost aan het immuunsysteem waardoor mensen extra zijn beschermd tegen infecties."

Met die kennis is Netea nu op zoek naar een supervaccin met een vergelijkbaar, liefst nog breder effect en minder bijwerkingen dan het klassieke tuberculosevaccin. "Momenteel worden kandidaten getest in het lab."

Hype

Feit is dat het afweersysteem steeds meer terrein wint als potentiële overwinnaar van ziekten. Wetenschapsblad *Science* riep immunotherapie onlangs uit tot 'doorbraak van het jaar'. En dat kan best te maken hebben, zoals Carl Figdor vermoedt, met de farmaceutische industrie die zich erop heeft gestort in de hoop er geld aan te verdienen. Maar de kennis van het afweersysteem is ook enorm toegenomen, zegt Netea. "Hoe meer we weten over het immuunsysteem, hoe meer manieren we kunnen bedenken om het te gebruiken in onze behandelingen." En wat de motieven van de farmaceuten ook zijn,

Wim Hof (links) traint een groep in Polen, waar hij een boerderij heeft gekocht.

zegt De Vries. “Wij liften als onderzoekers wel mee op de hype.”

Er zijn nu al medicijnen tegen kanker op de markt die effect hebben op het afweersysteem. Ze halen de rem eraf zodat de beveiligingsexperts

'WIJ LIFTEN ALS ONDERZOEKERS MEE OP DE HYPE'

optimaal hun werk kunnen doen. Nadeel is dat ze allerlei neveneffecten hebben: autoimmuunreacties als darmontstekingen. Nog een nadeel zijn de kosten: 70.000 tot 90.000 euro per patiënt. Daar komt bij dat de resultaten nog niet opzienbarend zijn: een kwart van de patiënten leeft met medicijnen zo'n vier maanden langer.

De therapie die Figdor en De Vries ontwikkelen heeft geen bijwerkingen. Inmiddels hebben ze zo'n 350 patiënten behandeld, allemaal huidkankerpatiënten in de eindfase. De resultaten zijn hoopvol, vertelt De Vries. “We zien vaker dat de tumor onder controle is of verdwijnt. In onze laatste studie, die we in 2013 hebben gepubliceerd, zagen we dat de helft van de patiënten na twee jaar nog leefde. Zonder behandeling is dat een op tien.”

De patiënten krijgen het vaccin met hun eigen opgekrikte afweercellen eerst om de twee weken ingespoten, later om het half jaar. “Als we na een paar weken in een huidtest zien dat er meer afweercellen zijn, weten we eigenlijk al dat het goed zit.” Zo'n patiënt herstelt: de tumor verdwijnt of is onder controle.

Maar bij sommige patiënten slaat de behandeling niet aan. Figdor: “De kunst is te achterhalen waarom niet. Kanker genezen komt zelden voor. Maar ik ben ervan overtuigd dat we de komende tien jaar kanker beter onder controle gaan krijgen. Ik verwacht dat immunotherapie in combinatie met reguliere methoden zoals chemotherapie, de overlevingskansen zal vergroten.” Vergelijk het met de ziekte aids, zegt Figdor. “Daaraan overleden vroeger ook alle patiënten. Dankzij een mix van medicijnen wordt het virus nu klein gehouden.”

De kankerpatiënten die herstellen, hebben het idee dat ze daar zelf aan hebben bijgedragen, is de ervaring van De Vries. “Patiënten vinden het fantastisch dat hun eigen lichaam die kanker kan opruimen. Na die enorme teleurstelling van ‘dat dit mij overkomt’ zien ze dat hun lichaam in staat blijkt de ziekte zelf aan te pakken.”

Zelf je genezingsproces ter hand nemen, lijkt te mooi om waar te zijn. Misschien is dat de

reden waarom veel Nederlanders reikhalzend uitkijken naar de resultaten van hoogleraar Experimentele intensieve care geneeskunde Peter Pickkers. Hij onderzoekt of patiënten zelf hun immuunsysteem kunnen beïnvloeden. Dus zonder tussenkomst van een medicijn. En wel in omgekeerde richting: afweercellen niet wapenen, maar juist onderdrukken. Het Reumafonds, – reumapatiënten kampen met een overactief immuunsysteem – betaalt mee aan het onderzoek.

Aanleiding is de constatering dat Wim Hof, bekend als de Iceman, zijn immuunsysteem lijkt te beïnvloeden met zijn manier van mediteren en concentreren. In een experiment, waarbij Hof een deel van een (dode) bacterie kreeg toegediend, bleek hij veel minder heftig te reageren dan andere proefpersonen. Zijn bloed maakte meer van het stresshormoon cortisol aan, dat de immuunrespons onderdrukt, en juist veel minder ontstekingseiwitten.

Hof zelf is ervan overtuigd dat iedereen kan wat hij kan. Het is een kwestie van training. Pickkers onderzoekt of Hof zijn technieken inderdaad kan overbrengen op anderen met hetzelfde effect. De uitslag van dat experiment kan elk moment openbaar worden. *

'Het gaat
erom dat ik
levens red'

Angela Maas werd in 2012 de eerste hoogleraar vrouwen-cardiologie in Nederland. Twee jaar later staat 'haar' onderzoekscentrum Hart voor vrouwen. "Ik ben op de eerste plaats arts."

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Bert Beelen

Angela Maas was nog maar een meisje toen ze onder haar handen een hartpatiënt zag overlijden. Ze had het kunnen voorkomen. "Ik stond te klungelen bij de hartcatheterisatie", weet ze nog. Ze was in opleiding tot cardioloog. Achter glas keken de andere assistenten – allemaal mannen – toe. "Ze stonden te genieten van mijn falen." De scène staat in haar geheugen gegrift. Net als de dag die volgde: ze moest in de groep de film laten zien van de catheterisatie. Uitleggen wat er mis ging. Natuurlijk was ze overstuur, er kwamen tranen. "Iedereen liep gewoon weg. Eén mannelijke collega sloeg me even op de schouder en zei: 'Kom Maas, we gaan weer aan het werk'."

Het voorval heeft haar gevormd. Eén: ze heeft daarna alles gedaan wat ze in zich had om een goede cardioloog te worden. Twee: tot op de dag van vandaag vecht ze voor een cultuurverandering in de zorg. "Onacceptabel" noemt Maas (57) de reactie van haar collega's tig jaar geleden. Ze zaten allemaal gevangen in de machocultuur die tekenend was voor cardiologie: tegen elkaar opbieden, keihard zijn. "Je hoort het mannen nog wel eens zeggen: 'ik heb een harde opleiding gehad, dat hoort bij ons vak'. Waarop ik dan zeg: 'Ben je er een beter mens van geworden? Een betere arts? Nee.'" Tegenwoordig is er tijdens de studie meer aandacht voor medemenselijkheid, en dat is maar goed ook, vindt Maas. Vrouwen zijn niet langer een bezienswaardigheid. "Maar nog steeds is slechts acht procent van de hoogleraren cardiologie vrouw en is er geen enkele vrouw hoofd van een afdeling cardiologie in Nederland."

Maas staat onder collega's wel te boek als feminist. Een pitbull die niet loslaat. De keren dat ze in vergaderingen opstond om te vragen waar de vrouwelijke bestuurder in een nieuw te vormen commissie was, zijn niet te tellen, zegt

ze zelf. “Het kwam zelfs voor dat de voorzitter het voortouw nam en vroeg: ‘heeft Maas soms nog een vraag?’” Ze heeft er niet enkel vrienden mee gemaakt, maar haar geluid werd uiteindelijk wel gehoord. Zo is de nieuwe voorzitter van de vereniging voor cardiologen toch maar mooi een vrouw.

Patiënt als inspiratie

In haar werkkamer in het pas heropende A-gebouw is dokter Maas onrustig. Haar pieper gaat, maar ze heeft nog geen telefoon op haar bureau. Een paar keer loopt ze over de nieuwe vloerbedekking naar haar secretaresse om te checken of het urgent is.

Maas mag dan sinds twee jaar hoogleraar zijn, op de eerste plaats is ze arts. Dertig jaar lang zag ze patiënten – en nog steeds. “Zij zijn mijn bron van inspiratie.” Ze specialiseerde zich in cardiologie voor vrouwen, een terrein dat lang onontgonnen bleef. “Ik werd cardioloog in 1988. In de opleiding leerde ik dat vrouwen vaak vage klachten hadden. Die zouden tussen de oren zitten. Maar in de dagelijkse praktijk werd ik telkens geconfronteerd met vrouwen die mij vroegen ‘wat betekenen mijn klachten dan?’ Ik had er geen antwoord op en collega’s konden me niet helpen.”

Een paar jaar later kwam er internationaal een discussie op gang over het effect van oestrogenen op het vrouwenhart. Bingo, dacht Maas, een promotieonderwerp. “Ik zocht een hoogleraar die me wilde begeleiden. Ben in alle univer-

siteitssteden geweest, maar ik vond niemand. ‘Als het over menstruatie gaat, moet je bij gynaecologie zijn’, kreeg ik te horen.”

In 2012 ging ze alsnog de wetenschap in. Ze werd hoogleraar en pleitte in haar oratie voor het verschillend behandelen van mannen en vrouwen in geval van hart- en vaatziekten. Niet langer werd er gelachen. Nu, voorjaar 2014, is

het multidisciplinair onderzoeksfonds Hart voor vrouwen van het Radboudumc een feit. Een droom van Maas, die medeoprichter is. “We zamelen geld in om nog veel meer onderzoek te doen naar hartproblemen bij vrouwen.” Het academisch ziekenhuis vindt ze een heerlijke plek om te werken. In contact komen met biomedische wetenschappers, een kijkje nemen

Angela Maas als kind

Student

CURRICULUM

NAAM Angela Maas
GEBOREN 9 augustus 1956, Utrecht
OPLEIDING Geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen, opleiding cardiologie in het Antonius

Ziekenhuis Nieuwegein
LOOPBAAN Cardioloog Rijnstate Arnhem (1988-1992), Isala Klinieken Zwolle (1992-2012), promotie UMC Utrecht (2006), hoogleraar

vrouwencardiologie Radboudumc (2012-heden), medeoprichter fonds Hart voor vrouwen (februari 2014)
PRIJZEN Corrie Hermannprijs van de Neder-

landse vereniging voor vrouwelijke artsen (2010), Libelle Gouden Hart Award (2010), Hermesdorprijs Radboud Universiteit (2013)

Het logo van haar nieuwe onderzoekscentrum

Hart voor Vrouwen

Omdat we uniek zijn!

'JE HEBT MINSTENS DRIE VROUWEN NODIG OM TE VOORKOMEN DAT DIE ENE ZICH GAAT AANPASSEN AAN DE MANNENCULTUUR'

voor wetenschappers die op een onderscheidende manier in het nieuws komen. Het sterkt haar in haar missie: alle cardiologen doordringen van het nut van gendersensitieve behandeling. "Of nou ja, de oudere generatie bereik ik niet meer, maar jongeren staan er voor open." Uiteindelijk gaat het erom dat levens gered kunnen worden. De cardiologe kan zich opwinden over het feit dat gender in de zorg vaak wordt gezien als 'iets wat vrouwen leuk vinden'. Onzin. Ze geeft een voorbeeld: "Jonge knullen kunnen een ernstige ontsteking aan de hartspier krijgen. Dat komt een paar keer per jaar voor. Nu blijkt dat die jongens in hun afweercellen teveel testosteron aanmaken waardoor ze hun eigen hart afstoten. Bij vrouwen vinden we dat niet. Misschien kunnen we het probleem behandelen door de testosteraanmaak tijdelijk uit te schakelen."

Eén vrouw is geen vrouw

Ze trekt de lijn door naar sekseverschillen in andere vakgebieden. Vrouwen kijken nu eenmaal anders dan mannen. Daarom is het zinvol – overal – te zorgen voor een goede balans. Haar jongste zoon (23) studeert bijvoorbeeld wiskunde. Zou hij dat in Nijmegen doen, dan kon hij zomaar het beeld krijgen dat een wiskundige per definitie een nerdy man is. Want: geen vrouwen in de staf. Fout, vindt Maas. "Ze propageren meer vrouwelijke stafleden, maar om dat te bereiken moet je méér doen dan roepen. Je moet een cultuuromslag creëren waardoor vrouwen zich op hun plek voelen. Eén vrouw is geen vrouw, je hebt er minstens drie nodig om te voorkomen dat die ene zich gaat aanpassen aan de mannencultuur."

Want dan heb je pas echt een probleem. "Het queen bee-effect heet dat: die ene vrouw die met veel geworstel wel de top heeft bereikt in een mannenwereld, gaat omlaag schoppen naar andere vrouwen. Ze wordt ook een soort man. Ik citeer Madeleine Allbright: 'There is a special place in hell for women who do not help others.'"

De cultuur bij wiskunde in Nijmegen is weinig vrouwvriendelijk, weet Maas inmiddels. Ze

juicht het dan ook toe dat een werkgroep zich gaat bemoeien met de sollicitatieprocedure. Vrouwen benaderen een wetenschappelijk vraagstuk anders, ook daarom zijn ze onmisbaar. "De creatieve manier waarop zij verbindingen kunnen maken is een belangrijke toevoeging op de meer mannelijke, rechtlijnige manier van werken."

De menselijke maat, daar hecht de hoogleeraar aan. Krijgt ze zelf vrouwen op haar spreekuur – door haar bekendheid neemt het aantal aanvragen toe –, dan vraagt ze altijd eerst naar de persoonlijke omstandigheden. Uit ervaring weet ze dat gezondheid en succes geen 'keuzes' zijn. Al 25 jaar is Maas moeder van een zoon met autisme, haar oudste. Zijn leven, en het leven met hem, is niet eenvoudig. "Hij ging naar een school waar ook kinderen met een taakstraf rondliepen. Daar wil je niet bijhoren, maar het is goed om met je haren bij die andere wereld gesleept te worden. Ik heb meer begrip gekregen voor mensen met problemen. Soms vraag ik me af: 'hoe is het mogelijk dat iemand zoveel ellende op zijn of haar levenspad tegenkomt?'"

Maas kijkt op haar horloge. Ze moet afronden. Over vijf minuten meldt zich de voorzitter van de vereniging van vrouwen met zwangerschapsvergiftiging. Maas wil kijken hoe ze deze groep kan betrekken bij Hart voor vrouwen. Hoe meer kennis, hoe beter de cardiologie van de toekomst. "Als ik hier op een dag weer wegga, moet ik wel iets nalaten." *

bij de *innovators* van het Radboud Reshape Center, zo leerzaam. "Als ik alleen binnen mijn eigen vakgebied blijf, is het moeilijk de cardiologie te verbeteren, de verdieping zit 'm juist in de samenwerking met andere specialismen. We weten bijvoorbeeld dat vrouwen met een verhoogde kans op hart- en vaatziekten vaak al in de zwangerschap problemen hadden als een hoge bloeddruk of suiker, dus samen optrekken met gynaecologie is heel zinvol. We hebben inmiddels ook een onderzoeksplan geschreven met de afdeling genetica. Vrouwen met erfelijke borstkanker lopen meer risico dat ze hartproblemen krijgen. Hoe kunnen we dat vroegtijdig aanpakken?"

Angela Maas heeft niet langer het gevoel dat ze haar bestaansrecht moet bevechten. Al drie jaar op rij staat ze in de Top 10 van 'machtigste vrouwen in de zorg' van maandblad *Opzij*. In januari ontving ze van het college van bestuur van de Radboud Universiteit de Hermesdofprijs

KAMPEREN OP EEN

Geneeskundestudente Manon Kloosterman (23) reed met een slee en zes honden door het noorden van Noorwegen en Lapland. De tocht, georganiseerd door het Zweedse kledingmerk Fjällräven, duurde een week. Voor Vox hield ze een dagboek bij.

Tekst: Manon Kloosterman / Foto's: website Fjällräven

Mijn reisgenoten

Goedemorgen!

Manon Kloosterman gaf zich in 2013 op als potentiële deelnemer aan de poolreis. Om mee te mogen, moest ze een motivatiefilmje insturen en zo veel mogelijk stemmen verzamelen. Ze won namens Nederland en reisde op 9 april naar de pool.

Dag 1: Hotel Stockholm

Vandaag is het eindelijk zover. Na maandenlange voorbereiding, is dit avontuur toch écht aangebroken! De wekker gaat al om drie uur, want ik heb een vroege vlucht vanuit Amsterdam naar Stockholm via Kopenhagen. Bij het hotel in Stockholm ontmoet ik ook de andere deelnemers, een kleine dertig mensen afkomstig uit alle werelddelen. Ik heb erg uitgekeken naar deze ontmoeting, want de afgelopen maanden hebben we zowel ons enthousiasme als onze zorgen online gedeeld. De kennismaking is hartelijk en ik heb het gevoel iedereen al jaren te kennen. De Fjällräven-crew deelt onze kleding en materialen uit. Het is net Kerst, Pasen en Sinterklaas bij elkaar: wát een spullen.

Dag 2: Mushers

Dinsdag vliegen we met de gehele groep via Oslo naar Tromsø. In Tromsø gaan we met de bus door naar Tamok valley, waar we kennismaken met de mushers (hondentrainers). We leren hoe we een tent op moeten zetten in barre omstandigheden en hoe we de benzinebranders moeten gebruiken. Dit is onze eerste nacht buiten!

Dag 3: Knuffelbare honden

05:00 uur. Na een koude nacht (min 16 graden) - ik heb héérlijk geslapen - begint vandaag de tocht zelf. In Signaldaalen zien we voor het eerst onze honden. Mijn leiders, Lena en Fena, zijn ontzettend lieve en knuffelbare honden. Terwijl we wachten, gaan de eerste honden er al met een slee vandoor. Gelukkig staan er verderop nog mensen, die ze weer vangen. De start is geweldig. Het gevoel dat je hebt als je voortgetrokken wordt door zes sterke honden, de mensen die je staan aan te moedigen rondom de start... fantastisch! Het wordt een lange dag en we komen 's avonds pas laat op onze overnachtingsplek aan. En dan begint het: de zorg voor de honden.

Zo mooi...

BEVROREN MEER

Je maakt ze op een andere manier aan de lijn, doet de harnassen af, trekt ze hun pyjama voor de nacht aan, graaft een holletje tegen de wind (even vijf keer zes gaten in de sneeuw uitgraven), kookt water voor ze, hakt vlees en geeft ze eten. Hierna zijn we zelf aan de beurt. Tent opzetten, spullen uit de slee halen en eten koken. Inmiddels zijn we een paar uur verder, moe en hongerig, maar wat een voldaan gevoel.

Dag 4: Broodje rendier

De tweede slededag gaat voornamelijk over de arctic tundra, een gebied boven de boomgrens, met eeuwige sneeuw en een uitzicht tot 50 kilometer. We sleeën urenlang over een winderige en koude vlakte. De omgeving is adembenemend. Ik zou willen dat hier nooit een einde aan komt... 's Avonds zetten we onze tent op, bovenop een bevroren meer. We krijgen outdoor-les en eten een broodje rendier. Heerlijk!

Dag 5: Slapen in de open lucht

Vandaag verlaten we de arctic tundra en ruilen het landschap in voor een meer bosachtige omgeving. De temperatuur stijgt, maar de wind blijft ijzig. Het ochtendritueel, bestaande uit wakker worden, water halen en koken voor de honden, eten maken voor de honden, water koken voor onszelf, eten, tent opruimen, slee bepakken, wordt steeds meer routine en kost ons steeds minder tijd. We hebben al veel geleerd over kleding en materialen en het belang van goede spullen is ons meer dan duidelijk geworden. De honden, eten, drinken en slapen is de essentie van ons dagelijkse leven. Vrijdagavond, onze laatste nacht buiten, brengen we door in de buitenlucht, zonder tent. We bouwen een grote sneeuw/ijsbunker, waarin het wonderbaarlijk windstil is. Dankzij onze Polar -30 slaapzakken hebben we het geen enkel moment koud. Het was zelfs de beste nacht tot nu toe!

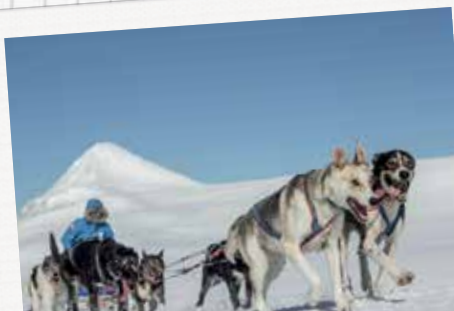
Manon, warm ingepakt

Dag 6: Ijswater

Dan breekt de laatste dag aan. Het is niet ver meer naar de finish en dat maakt ons toch wel verdrietig. Maar de aankomst bij de finish is indrukwekkend. Ontzettend veel mensen, van Fjällräven zelf, en ook veel pers. Iedereen is enthousiast, we hebben de tocht volbracht! Nadat we ons hebben opgefrist in de sauna, een paar keer in het ijswater hebben gestaan, is het tijd voor feest. Het is een mooie afsluiting met live-muziek, vrienden voor het leven en ervaringen die we nooit zullen vergeten.

Dag 7: Afscheid

Op zondag gaan we naar huis. Het afscheid valt zwaar en het is zeker dat velen van ons elkaar nog zullen zien in de nabije toekomst. Als alles meezit, zal ik Phil uit de UK begin mei weer treffen. Ook gaan we met een afvaardiging van de groep aankomende zomer de Fjällräven Classic lopen, een wandeltocht van 110 kilometer in Zweeds Lapland. Maar eerst verspreiden we ons weer over de rest van de wereld. Een bijzondere ervaring rijker.

HOE KATHOLIEK ZIJN WE NOOG?

Tien jaar geleden veranderde de naam: Katholieke Universiteit Nijmegen werd Radboud Universiteit Nijmegen. Vox onderzoekt in tien geboden de waarde van het katholieke erfgoed.

Hoe K zijn we nog?

Tekst: Paul van den Broek en Jolene Meijerink
Foto's: iStock

1 GIJ ZULT ONZE NAAM NIET BESPOTTEN

Bij de lancering van de nieuwe naam van de universiteit in september 2004 werden medewerkers en studenten verblijd met een boekje over Radboud. Wie was de goede man eigenlijk? Achterliggende gedachte is dat wijzelf als eerste ambassadeurs van deze universiteit op feestjes niet met de mond vol tanden moeten staan als 'Radboud' ter sprake komt. Maar overdrijven is niet nodig. Het is voldoende te weten dat Radboud rond het jaar 900 werd benoemd tot bisschop van Utrecht en dat hij de patroonheilige is van de katholieke wetenschapsbeoefening. Hoogleraar Spiritualiteitsstudies (schrapp: kerkgeschiedenis) Peter Nissen, een van de auteurs van het Radboudboekje uit 2004, stelt vast dat de naam Radboud Universiteit zodanig is ingeburgerd dat het al bijna is losgezongen van de naamgever zelf. Het tempo heeft Nissen, tien jaar geleden tegenstander van de naamswijziging, verbaasd. "Maar achteraf moet ik zeggen dat het een gelukkige operatie is geweest. Het beestje heeft een echte naam gekregen, ik was daar toen aarzelend over of dat met de naam Radboud zou gaan lukken." Nu zijn we een naam als Harvard of Johns Hopkins, zegt Nissen, wijzend op de illustere naamgevers van vooraanstaande Amerikaanse universiteiten. De twee namen zijn inmiddels synoniem geworden voor topwetenschap.

2 GIJ ZULT UW HERKOMST NIET VERGETEN

"Het is altijd belangrijk om te weten waar je vandaan komt." Dit zegt José Sanders, universitair hoofddocent bij Communicatie- en Informatiewetenschappen en in haar woonplaats Den Bosch bestuurder van de kathedrale basiliek van Sint-Jan. Sanders acht het historisch besef van groter belang dan de K in de naam, dan wel Radboud. "Als de naam helpt als verwijzing naar het verleden, is het goed." Radboud is in die zin een welgekozen naam, want herinnert ons aan de in 1905 opgerichte Radboudstichting, die als doel heeft de katholieke wetenschapsbeoefening te bevorderen. De kroon op het werk van de stichting was in 1923 de oprichting van de RK Universiteit van Nijmegen, en ook het na de oorlog opgerichte Radboudziekenhuis komt eruit voort. Een van de redenen voor de nieuwe naam in 2004 was juist het bijeenbrengen van ziekenhuis en universiteit.

GIJ ZULT DE EMANCIPATIEGEDACHTE NIEUWE BETEKENIS GEVEN

Studentenpastor Theo Koster, toen en nu geen voorstander van het schrappen van de K, noemt de katholieke herkomst waardevol als hulp bij nieuwe emancipatiebewegingen. “De oprichting in 1923 was bovenal een uiting van katholieke emancipatie, in een toen nog redelijk vijandige omgeving.” De herinnering daaraan houdt ons bij de leest, vindt Koster. Hij wijst op de actie vorige maand om aangifte te doen tegen Geert Wilders, gesteund door het college van bestuur van de universiteit. “Op het juiste moment hebben we een uitstekend signaal afgegeven: wij sluiten hier geen mensen uit.” Vanuit dezelfde gedachte protesteerde het college in 2001 niet toen de Studentenkerk een gebedsruimte voor moslims wilde inrichten. “Onze identiteit is emancipatie”, zegt Koster. “En dat betekent dat we nu opkomen voor elke gezindte die zich wil emanciperen, net als wij ooit hebben gedaan.” Bedrijfskundestudent Jo Deckers is lid van de christelijke Nijmeegse Studentenvereniging De Navigators (NSN) en politiek commissaris van de koepel der Christelijke Studentenverenigingen (CSN). Ook hij noemt de veelheid aan religieuze perspectieven waardevol voor de universiteit, al is het goed dat de universiteit een eucharistieviering heeft tijdens de dies en een gebed uitsprekt bij academische plechtigheden. “Maar studenten hoeven niet constant herinnerd te worden aan de katholieke identiteit.” Theo Koster wijst op het belang van hedendaagse noemers, zoals ‘binding’ op de campus, waarover nog deze lente een nota zal verschijnen. De eigen succesvolle ‘huiskamer’ van de Studentenkerk is zo’n teken van binding.

GIJ ZULT OOK ZONDER K IN DE NAAM DE INSTITUTIE EERBIEDIGEN

Een argument om de K uit de naam te gooien was de gedachte dat wetenschapsbeoefening zich slecht verhoudt tot een behoudzuchtige kerkinstantie. Tien jaar geleden wees het college van bestuur op de mogelijke reputatieschade, omdat in het buitenland de K herinnert aan inferieure wetenschap. Gezien de ellende rondom de katholieke kerk de laatste jaren kwam de nieuwe naam als geroepen, aldus de heersende opvatting. Onderzoeker en actief kerkbestuurder José Sanders is het daar maar deels mee eens. Volgens haar moeten universiteit en kerk met elkaar in verbinding staan, in elk geval via de theologische faculteit. “Niet eens zozeer om óns welzijn, maar om het welzijn van de kerk. Juist die heeft de kritische reflectie nu hard nodig.” Zij geeft toe dat de universiteit met een K in de naam de kritiek harder zou hebben gevoeld. “We hadden wellicht wat lastige discussies moeten voeren, maar dat is dan niet anders.”

GIJ ZULT DE BANDEN MET ROME NIET VERWAARLOZEN

De universiteit onderhoudt al zolang ze leeft een band met Rome: het zijn de bisschoppen die namens de Heilige Stoel de leden van het Stichtingsbestuur benoemen, en dit toezichthoudend orgaan van de universiteit houdt op zijn beurt een Rooms oog op met name de theologische faculteit. De hoogleraren in deze faculteit zijn per definitie katholiek, mede omdat deze faculteit een bijzondere status geniet als opleidingsinstituut voor kerkelijke functies. Of beter: genoot. Want de Radboud Universiteit lag dwars toen de bisschoppen in 2004 het plan opvatten om de drie theologische opleidingen in Nederland om te smeden naar één. Tilburg en Utrecht gingen samen verder, Nijmegen ging solo en verloor veel Rooms krediet. Te meer omdat de regel werd overtreden Rome elke drie jaar op de hoogte te houden met een jaarverslag. Formeel heet het nu dat de bevoegdheid voor de opleiding tot kerkelijke functies is ‘opgeschort’. Het college van bestuur zet zich in om de opschorting ongedaan te maken, vanwege de grote waarde die het hecht aan de theologische faculteit, zeker gezien de interdisciplinaire rol die de theologie binnen de universiteit speelt. “Het is goed dit ook aan Rome duidelijk te blijven maken”, aldus de universiteitswoordvoerder. Wanneer Rome de opschorting ongedaan maakt, is ondoorgrondeijk. Universiteitssecretaris Jef van de Riet: “Als ik één ding heb geleerd als het gaat over de relatie met Rome, is dat je moet leren geduld te betrachten.”

GIJ ZULT UW GRONDSLAG EEN ACTUELE LADING GEVEN

José Sanders drukt de betekenis van de K zo uit: “De identiteit brengt met zich mee dat je de mensen ruimte geeft om een teken te stellen. En dat je er nooit op voorhand voor terugdeinst om welke zaken dan ook te bespreken. Veel mensen zien het katholicisme als beperkend, mij geeft het juist ruimte om de wereld wat groter te denken.” De wetenschapper Sanders noemt katholiek zijn “oog hebben voor de persoon en benoemen wat hier en nu van waarde is, juist iets dat wij van de katholieke kerk kunnen leren”. In het hier en nu wijst Peter Nissen op de huidige prestatiedrang binnen universiteiten, waartegen een teken gesteld dient te worden. “De bijzondere identiteit verplicht ons om hierbij morele vragen te stellen: moeten we wel op deze weg verder willen? Hoe willen we met elkaar omgaan? Dat deze universiteit als slogan draagt dat de student ‘not a number’ is, is een hoopvol teken dat uiting geeft aan onze identiteit.” En omdat de katholieke grondslag Nijmegen ruimte geeft de zaken zélf te regelen – soms anders dan de Haagse regelgeving voorschrijft – meent Nissen dat we juist in Nijmegen nu moeten opstaan. “Om het debat te voeren over welk wetenschapsbedrijf we met elkaar willen inrichten, op een manier dat wetenschappers en studenten er niet aan onderdoor gaan.”

GIJ ZULT UW GRONDSLAG BETEKENIS GEVEN VOOR STUDENTEN

Het bezoek eind vorig jaar van de Nijmeegse delegatie aan Rome was om meerdere redenen een succes, zegt Jef van de Riet. Samen met rector magnificus Bas Kortmann en de decaan van de theologische faculteit Frans Wijsen genoot hij “een oprecht welkom” van het Vaticaan, in de persoon van de prefect en ondersecretaris van de Congregatie van de Opvoeding, het orgaan dat in Rome toeziet op het katholieke onderwijs. Het drietal greep in Rome de kans het licht op te steken bij *Justitiae et Pax*, waar het plan werd opgevat om vrede en armoede op de Nijmeegse onderwijsagenda te zetten. Bijvoorbeeld als onderdeel van de Honours Academy. Van de Riet: “Vanuit de expertise van de universiteit kunnen we uitstekend handen en voeten geven aan vrede en armoede, wat toch mooie, katholieke thema’s zijn.” In het onderwijs in Nijmegen is de aandacht voor filosofie en ethiek voor alle studenten een uitvloeisel van de katholieke grondslag. Studentenpastor Theo Koster noemt deze bron wat onzichtbaar, maar voor ethiekonderzoeker Marcel Becker is dat geen probleem. De katholieke herkomst van dit onderwijs is mooi, “maar filosofie, ethiek er reflectie waren er al eerder dan de katholieke religie”. Toch kan elke fijnproever volgens hem nog merken dat veel van het Nijmeegse wijsgerig denken en doceren is geworteld in de katholieke traditie. “Als je in de studententijd zo vaak door de Thomas van Aquinostraat loopt, waarom zou je dan niet ook wat van zijn wijsheid meepakken? Natuurlijk niet alleen omdat hij katholiek is, maar omdat hij ons als denker nog iets heeft te zeggen.”

GIJ ZULT DE K NIET ALLEEN UITDRUKKEN MET UW INSTITUTIES

De katholieke traditie is onder meer gestold in regelgeving. Zo is de Wet op het Hoger Onderwijs hier niet onverkort van toepassing, wat een andere inrichting van medezeggenschap mogelijk maakt. Ook gaat de Algemene Wet Bestuursrecht goeddeels aan Nijmegen voorbij: zie bijvoorbeeld het eigen reglement voor de bezwaarschriftenprocedure. En sommige wetten pakken juist strenger uit voor bijzondere instellingen als Nijmegen, Tilburg of de VU, zoals de bepalingen over nevenfuncties van bestuurders. En naast de regels is de K ook te horen (de kerkklokken), voor menig buitenstaander te voelen (de minder starre regelcultuur) en vooral ook te zien. Bijvoorbeeld tijdens een wandeling langs de Studentenkerk, het Katholiek Documentatie Centrum, het Soeterbeek Programma en de theologische faculteit, inclusief haar instituten voor het Oosters Christendom en Titus Brandsma. Voor Jan Peters, voormalig lid van het college van bestuur en van Jezuïtische komaf, ligt de kern van de K bij die faculteit, tenminste: als deze erin slaagt om vanuit de katholieke traditie het gesprek aan te gaan met de andere wetenschapsgebieden. Maar daar schort het volgens Peters aan: de faculteit is in Nijmegen te geïsoleerd, te weinig zichtbaar op de campus. “Soms denk ik: zijn ze wel zelfverzekerd genoeg?” Een debat dat de faculteit kan aangaan is het aan de kaak stellen van de sterke nadruk in de universiteit op de allerbegaafdsten. “Het gaat ook om de mensen met minder kansen, om mensen die niet tot de allerbesten horen. Met die boodschap sta ik pal in de traditie van de huidige Paus, socialer en katholieker kun je het vandaag niet krijgen.”

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent** en **onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Het lek en het kalf

Blinde paniek vanochtend op de afdeling. Een mailtje van het ICT servicecentrum – die plek waar de vroegere facultaire computerondersteuners door de zoveelste zinloze reorganisatie centraal zijn opgehokt waardoor het veel langer duurt voor een computerstoring op de werkplek is verholpen en ik de persoonlijke contacten met mijn ICT-rookvrienden moet missen – met als omineuze titel ‘beveiligingslek: actie gewenst!’ Met een heus uitroepteken, dus er was wat aan de hand. Er moesten wachtwoorden gewijzigd en draadloze verbindingen opnieuw geconfigureerd worden. Dit was geen vrijblijvende suggestie, nee, het bleek een ‘dringend advies’ te zijn. Niets was meer veilig plotseling en de gemiddelde wetenschapper, wereldvreemd als hij/zij is, zit dan onmiddellijk met verwilderde blik met de handen in het al even verwilderde haar.

Nu ben ik naast onderzoeker, docent en columnist ook nog IT-vertegenwoordiger van mijn afdeling (manmanman, ik heb het druk!), dus uiteraard kwam iedereen naar mij om advies. Niet echt een verstandige zet, want ik heb eerlijk gezegd de ballen verstand van dit soort zaken en als übercoole Mac-fanboy op leeftijd ook helemaal geen zin om mij in die akelige prut die hier voor computer doorgaat te verdiepen. Daarnaast ben ik nogal van de relativierende – ten eerste geloof ik niet zo snel dat er iets aan de hand is, ten tweede vraag ik me af wat voor geheime informatie er in godsvrede naam van mijn computer gehaald kan worden. Een collegeschema? Een nog niet gepubliceerd artikel? Veel plezier ermee, hacker.

’t Is vast heel naïef van mij, maar ik voelde me wel enigszins gesteund door de verdere inhoud van de alarmeringsmail. De plotselinge paniek ontstond namelijk niet door een even plotseling geconstateerd lek, nee, die ontstond na het ontdekken en herstellen van een al twee jaar bestaand probleempje met de beveiliging. Twee jaar waarin niemand ook maar de geringste poging heeft ondernomen om wat dan ook aan mijn pc te ontfutselen of er stiekem op te zetten. Er wordt een kalf in een reeds gedempte put gegooid, een kalf dat nog bleef drijven ook.

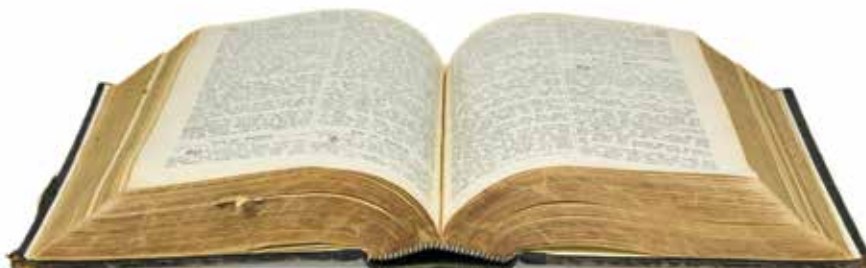
Van mij mag iedereen in mijn werk-pc. Geen enkel probleem. Ik ga mijn wachtwoord dus niet veranderen – sterker nog, iedereen mag het hebben. Dus bij deze: ●●●●●●●●

GIJ ZULT ALLE IDEEËN MET RESPECT BESPREKEN

Alexander Janssen, student geneeskunde en preses van de katholieke studentenvereniging Living in Faith Together (LIFT) wijst op het Radboudumc als goed voorbeeld. “Het ziekenhuis toont duidelijk zijn katholieke identiteit. Zo kreeg ik tijdens de introductie een boekje over de waarde die het umc hecht aan het katholiek zijn en wat dat inhoudt in de praktijk.” Aan de universiteit is dit minder merkbaar, sterker: Janssen merkt bij colleges ethiek dat de katholieke kijk op abortus en euthanasie als wereldvreemd of fout worden gezien. “Het hoort bij een universiteit om kritisch te zijn, dus ook op de katholieke leer, maar het geldt ook andersom. Dat de hele maatschappij op dit moment vindt dat het recht op een abortus heel logisch is, betekent niet dat we bij die denkbeelden niet óók kritische kanttekeningen mogen plaatsen.” Daar is ook Jo Deckers van de universitaire studentenraad het mee eens. “Er wordt standaard uitgegaan van de evolutietheorie, het scheppingsverhaal wordt als onzinnig afgescheept. Maar de evolutietheorie is toch ook niet volledige bewezen? Van een katholieke universiteit zou je verwachten dat juist de katholieke of christelijke zienswijzen met respect besproken worden. Door alle zienswijzen op een gelijkwaardige manier te bespreken, kun je elkaar beter begrijpen.”

GIJ ZULT CHRISTELIJKE MOED TONEN

De universiteit hoeft niet iedere dag te beginnen met een gebed, maar moet op bepaalde punten tegengas geven wanneer iets niet strookt met het katholieke gedachtegoed, vindt Alexander Janssen van LIFT. “Ik vind gewetensvrijheid heel belangrijk. Dat je een handeling mag weigeren omdat die niet strookt met je geweten, bijvoorbeeld het plegen van een abortus.” Janssen roept op tot het tonen van christelijke moed. “Daar is de universiteit ook voor: mensen helpen hun eigen gedachten te vormen, ook als dit indruist tegen de meerderheid. Juist dat is een universitaire houding.” En daarbij put een katholieke universiteit uit haar bijzondere waarden. “Niet om ze krampachtig vast te houden, maar juist om ze voortdurend een actuele betekenis te geven.”

PUNT!

NIEUWS

Reorganisatie AMD

Bij de AMD (Arbo- en Milieudienst) loopt een reorganisatie, namelijk de overgang naar het Radboudumc. De bonden hebben een sociaal plan gemaakt. De arbeidsrechtelijke aspecten zijn daardoor goed geregeld en op basis van de afspraken over financiering en contacten met de OR van het ziekenhuis hoeven de AMD'ers niet voor hun baan te vrezen. Bij de reorganisatie heeft de OR als voorwaarde gesteld dat de arbo- en milieuzorg laagdrempelig, kwalitatief hoogwaardig en vertrouwelijk blijft. Het college van bestuur deelt deze eis. Derhalve is door het college toegezegd dat de wijze waarop de arbozorg wordt bekostigd niet wijzigt en dat het volledige dienstenpakket van de AMD voor medewerkers blijft bestaan. De overgang naar het ziekenhuis zal dus geen gevolgen hebben voor de zorg waar wij als medewerkers al jaren gebruik van kunnen maken. De ontwikkelingen worden door het CvB en de OR de komende twee jaar kritisch gevolgd en geëvalueerd.

Judicia

Het voorstel van de Universitaire Studentenraad (USR) omtrent het judiciebeleid wordt voorgelegd aan het College van Decanen (CvD). Dit volgt uit de Gezamenlijke Vergadering van 7 april. Halverwege dit collegejaar kwam het CvB met het voorstel om nog enkel cum laude als judicium te handhaven. Voornaamste argument: de internationaal ontstane chaos inperken. De USR protesteerde heftig en het CvB zag af van het voorgenomen besluit. Dit gaf de studentenraad de mogelijkheid een voorstel te schrijven, in samenwerking met verschillende medezeggenschapsorganen van de universiteit. Aangezien de USR geen formele rechten heeft ten aanzien van het judiciebeleid wordt het voorstel nu voorgelegd aan de decanen en de faculteiten. Bij het vaststellen van het model Onderwijs en Examenreglement door de Facultaire Gezamenlijke Vergaderingen zal het lot van de judicia bepaald worden. Het CvB geeft aan dat uniformering zeer

gewenst is. Het voorstel van de USR voorleggen aan het CvD is een goede eerste stap.

Uitstel Strategisch Plan

Inmiddels zijn drie belangrijke onderdelen (Missie, Onderwijs en Onderzoek) van het Strategisch Plan besproken met de Gezamenlijke Vergadering. Bij de voorbereiding van het resterende deel viel het oog van het CvB op een plan bij de faculteit FNWI om meer aan de weg te timmeren op het gebied van imago. Het CvB denkt al langer over een manier om de vele goede activiteiten beter over het voetlicht te krijgen en daarmee de Radboud Universiteit beter op de kaart te zetten, in de veronderstelling dat dat zal leiden tot een groter wervend vermogen. Momenteel wordt bestudeerd hoe die nieuwe ideeën over het verbeteren van de reputatie ingepast kunnen worden in de beleidsplannen voor de komende jaren. Het is afwachten in hoeverre ook de al eerder besproken onderdelen aangepast worden.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze en wat doen ze? Deze maand: Bernadette Smelik en Jo Deckers

Bernadette Smelik, vice-voorzitter van de OR, Managing Director bij Informatica en Senior Lecturer bij ISIS

Wie is je grote voorbeeld? "Kunstenaar Kaffe Fassett vanwege het navolgen van zijn passie voor kleur en de wijze waarop hij die passie deelt."

Wat is je speerpunt in de OR/USR?

"Voor de universiteit is het belangrijk de balans te bewaken tussen verstandig financieel beleid en personeelsbeleid om te komen tot zo goed mogelijk onderwijs en onderzoek. Hieraan wil ik bijdragen omdat het een telkens terugkerend probleem is: ga je meer mensen in dienst nemen om hen een carrière in de wetenschap te bieden? Of ga je een nieuw gebouw neerzetten zodat de medewerkers ook een inspirerende werkplek hebben? Op papier zijn speerpunten duidelijk, in de praktijk wordt er verschillend over gedacht. Dat is goed, zo houd je de organisatie scherp."

Je hebt vast ook hobby's. Welke?

"Niets is fijner dan na een stressvolle dag bezig te zijn met het maken van textiele kunst."

Wat is je favoriete plek op de campus?

"Het bosje naast het nieuwe Grotiusgebouw, daar hoor je in januari of februari de bosuil."

Als je een dag rector was, wat zou je dan doen?

"Ik zou lobbyen tegen de uitwassen van het huidige subsidiesysteem in Nederland en Europa. We zijn meer geld kwijt aan het schrijven en beoordelen van aanvragen dan we aan subsidie krijgen! Het is absurd dat de slagingspercentages beneden de 10 procent zijn gezakt, vooral als je weet dat jonge wetenschappers subsidies moeten binnenhalen voordat ze een contract voor onbepaalde tijd krijgen."

Jo Deckers, raadslid namens de CSN en studeert bedrijfskunde met het traject bedrijfseconomie

Wie is je grote voorbeeld? "Iedereen in mijn omgeving vormt uiteindelijk wel een voorbeeld; elke persoon heeft eigen kwaliteiten waar ik veel van kan leren.

De combinatie van deze kwaliteiten en perspectieven geeft me richting aan de per-

soon die ik hoop te zijn."

Wat is je speerpunt in de OR/USR?

"Vanuit mijn christelijke identiteit vind ik het belangrijk dat de katholieke normen en waarden leven binnen de universiteit. Vanuit dat ideaal zet ik me onder meer in voor het bevorderen van gemeenschapszin. Daarnaast maak ik me hard voor studentenverenigingen; zij houden niet alleen het studentenleven draaiende, maar vormen ook een toegevoegde waarde voor haar leden."

Je hebt vast ook hobby's. Welke?

"Ik ben actief lid bij Nijmeegse Studentenvereniging Navigators en ik ben werkzaam op het alumnibureau van de universiteit. Ik kan er erg van genieten om een dag in de keuken te staan om van alles en nog wat te koken."

Wat is je favoriete plek op de campus?

"De botanische tuin in Park Brakkenstein: een oase van rust."

Als je een dag rector was, wat zou je dan doen?

"Ik zou me niets aantrekken van de rendementseisen uit Den Haag en me inzetten voor de totale vorming van de student. Waarbij onderwijs en onderzoek op de eerste plaats komen, en in ieder geval ruimte is voor levensbeschouwing, cultuur en sport."

DE JONGEN EN DE ZEE

WAAR VOETEN ER NIET MEER TOE DOEN
OF GEVOELENS. OF WAAR JE ZEILEN KAN
OM ALLES WAT MOEILIK IS HEEN.

WAAR GOD IN DE VERTE NOG EEN MEEUW HEFT OPGEHANGEN
DIE BOVEN DE HORIZON ZWEEFT.

WAAR EEN WEDSTRIJDJE KRIJSEN. DE MEEUW VAN DE ZEE, IK VAN HET MISSEN.
WAAR EEN HORIZON EEN STREEP DIE DOOR ALLES HEEN LIJKT GEZET.

EEN VERDELING TUSSEN HEMEL EN AARDE.
TUSSEN VOETEN EN HANDEN. TUSSEN MIJN LIJF
EN JOUW HANDEN EN ALLES WAT JE ER NU NIET MEE KAN.

IRENE SCHOENMACKER IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER.
ELKE MAAND SCHRIJFT ZE EEN GEDICHT VOOR VOX.
MENAHI ILLUSTRERT HAAR WOORDEN.

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

JONGENS

11 mei, LUX

In mei kleurt Nijmegen traditiegetrouw roze. LUX doet gezellig mee en programmeert een aantal gay films, waaronder de Nederlandse film *Jongens*. 8,50 euro

SMAAKMARKT

29 mei – 2 juni, Vasim

Deep End Film verzorgt op vrijdag- en zondagavond een filmvertoning.

ZOMBIE: THE RESURRECTION OF TIM ZOM

21 mei, Waalhalla

Nee, dit is geen rare film over levende doden die hersenen eten. Zombie is de bijnaam van de wereldberoemde skateboarder Tim Zom. In deze rauwe documentaire is te zien hoe kickflips en slides Tims armoedige jeugd in Rotterdam-Zuid kleur gaven. De ster is samen met de regisseur aanwezig voor een meet & greet. 5 euro (tickets via LUX)

TOFFE PLEK VOOR VREE FILMS

Een film over een zwembad kun je het best kijken in een (leeg) zwembad. Bij programmeurscollectief Deep End Film is de locatie minstens zo belangrijk als de film.

Tekst: Marlon Janssen / Foto: Deep End

KEN MDE

Hoe meer bijzondere films Andy Leenen, Mathieu Janssen en Wouter Jansen bekeken, des te spijtiger ze het vonden dat deze films nooit een groot publiek bereikten. Ook misten de drie oud-studenten iets in de Nijmeegse filmprogrammering. “Thema’s als seks, de moeizame banenjacht van twintigers en eenzaamheid komen in het mainstream aanbod weinig voor, maar spreken twintigers van nu juist erg aan,” vertelt Mathieu Janssen. Tijd om zelf iets op poten te zetten.

In de zomer van 2013 organiseerden ze onder de vlag Deep End Film hun eerste filmvertoningen. Wat de mooiste avonden van het afgelopen half jaar waren? Janssen kan niet kiezen: “Er gebeurden te veel mooie dingen. Samen met het Zomerkwartier – het stadsstrand bij de Honigfabriek – organiseerden we openluchtvertoningen. En in februari werkten we samen met kunstenaarsplatform De Wolven. We wilden toen vooral een vette afterparty neerzetten.” Dat lukte. “We hebben café De Onderbroek met *blacklights* verlicht en alle bezoekers neonstiften gegeven waarmee ze hun gezichten konden schminken. Een kunstenaar zorgde voor *glow in the dark*-behang. Een fantastisch gezicht.”

Wereldberoemd in Nijmegen werd het trio met de vertoning van *Deep End* (1970), een wat vreemde film over de vijftienjarige Mike die een

bijbaan krijgt in een zwembad. Als locatie kozen ze het leegstaande zwembad Oost. “*Deep End* is geen heel toegankelijke film, dus we vroegen ons af of die wel voor een groot publiek geschikt zou zijn”, vertelt Janssen. “Maar dat we de film op de bodem van het lege zwembad konden vertonen, maakte de filmervaring helemaal af.”

Een gouden formule leek geboren. Een kekke locatie blijkt een goede truc om publiek te trekken naar onalldaagse films. “De entourage maakt dat mensen toch naar een film komen die ze thuis niet zo snel zouden kiezen. Nu fiets ik soms door de stad en denk ik ineens: dát zou een toffe plek voor een vertoning zijn.” Bij ‘Hotel Deep End’ in hotel Credible was de locatie zelfs de aanleiding voor een filmavond. “Het leek ons leuk om bezoekers in verschillende hotelkamers steeds een andere korte film te laten zien. Bij dit idee zochten we toen de films.”

Cultuurspinnerij De Vasim is de perfecte uitvalsbasis voor twee films die nog op Deep Ends lijstje staan. Die pareltjes liggen al klaar voor de Smaakmarkt aldaar, eind mei. “Ik kan de films nog niet bevestigen, maar ze horen echt op de Smaakmarkt thuis.” Een hint dan? ‘Vintage’ en ‘drive-in bioscoop’. Komt dat zien. ★

De eerstvolgende vertoning is op 29 mei tijdens de Smaakmarkt in Cultuurspinnerij De Vasim. Meer informatie vind je op facebook.com/DeepEndFilm

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

VERTEDERING

Jamal Ouariachi

Mei is prijzenmaand in literatuurland. Op 4 mei wordt bijvoorbeeld de Gouden Uil uitgereikt voor het beste Nederlandstalige literaire werk van 2013. Mijn favoriet is *Vertedering* waarin Jamal Ouariachi een geweldig spel speelt met de waarheid: de hoofdpersoon wordt door zijn vriendin verlaten na een uit de hand gelopen ruzie. Hij vraagt vervolgens een andere vrouw die relatie precies na te spelen. Origineel en prikkelend.

HET VERDWIJNEN

VAN ROBBERT

Robbert Welagen

Ook in mei: de uitreiking van de Libris Literatuur Prijs. Veel toffe genomineerden, maar wat mij betreft mag *Het verdwijnen van Robbert* winnen, een actueel boek met een kordate hoofdpersoon: Robbert besluit van de ene op de andere dag te verdwijnen. Dat blijkt niet zo simpel als gedacht. Schrijver Robbert Welagen is geen grote naam, maar zeker een kanshebber.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (24), STUDENT INFORMATICA, DJ IN DOORNROOSJE EN FREELANCE POPJOURNALIST

MOSS

9 mei, Doornroosje

Een van mijn favoriete Nederlandse indiepopbands: de Amsterdammers van Moss brengen hun sterke laatste album *We Both Know the rest Is Noise* naar Doornroosje. 14 euro. 20.30 uur.

RONDJE OM DE KERK

17 mei, Bommel

Rond de hervormde kerk van Bommel organiseert Mudboot Sessions een festival met Nederlandse artiesten als Lavalu en Mark Lotterman. De fraaie locatie maakt alvast nieuwsgierig. 18,50 euro. 15.00 uur.

TOGETHER PANGEA

26 mei, Merleyn

Ik ga al maanden los op deze lekkere punkrock uit Los Angeles met inspirerende teksten als *My dick is soft, these things mean nothing to me*. Dat wordt springen en zweten in Merleyn. 8 euro. 20.30 uur.

UITGAAN

SIMON IS ER EVEN TUSSENUIT. MUZIEKTIPPER ROBIN NEEMT HET STOKJE OVER.

NIJMEGEN GRAAFT

14 april t/m 18 mei,

Honigcomplex

Altijd al archeoloog willen worden? In het Honigcomplex kun je – onder deskundige begeleiding – meehelpen met de werkzaamheden. Uitdrukkelijk verboden: vondsten mee naar huis nemen. 10 euro. Tijden verschillen.

HEEL NIJMEGEN PLAT

16-18 mei, Binnenstad

Een driedaags hippiefestival in het centrum van Nijmegen. Muziek, kunst en politiek worden samengebracht door de collectieven van o.a. De Onderbroek, Extrapool, Paraplufabriek en De Plak. Gratis

DRIFT FESTIVAL

Vasim, 24 mei

Nog altijd zijn er plannen voor een WOII-museum in de Vasim, maar zover is het gelukkig nog niet. Op de vierde editie van dancefestival Drift staan onder meer Ben Sims en Joy Orbison. 38 euro. 13.00 uur.

PRAAT MEE OVER DE TOEKOMST VAN DE UNIVER

In Nederland stak de afgelopen maanden een stevige wind op om te komen tot een andere universiteit, met minder nadruk op bedrijfsmatige controle en publicatiescores. In Nijmegen bleef het relatief stil. Een debatavond moet hier verandering in brengen.

Het rommelt in universitair Nederland. Het begon met de ontmaskering van prominente fraudeerende wetenschappers, van wie Diederik Stapel de bekendste, maar zeker niet de enige was. Al snel verschoof de discussie van de individuele fraudeplegers naar een universitair klimaat dat zulk gedrag in de hand zou werken. Met name de sterk toegenomen druk om veel te publiceren zou allerlei strategisch gedrag, met fraude als uiterste uitwas, stimuleren. De nadruk op kwantiteit van wetenschappelijke 'output' kwam niet ten goede aan de kwaliteit. Bovendien was de nadruk eenzijdig komen te liggen op één type publicatie: een artikel in een internationaal, Engelstalig tijdschrift, bij voorkeur een met een hoge *ISI-score*. Hoewel zulke tijdschriften een belangrijke rol spelen in het proces van wetenschappelijke kennisproductie – vooral vanwege het *peer review* mechanisme waarin andere wetenschappers de onderzoeksbevindingen kritisch onder de loep nemen – zitten er aan dit proces ook de nodige haken. Daarnaast zorgt de eenzijdige nadruk op dit type publicatie er niet alleen voor dat boeken en artikelen in het Nederlands niet meer meetellen, maar ook dat wetenschappers de ivoren toren ingejaagd worden. Slechts een handvol mensen – internationale collega-wetenschappers – leest immers deze artikelen.

De discussie werd al snel breder. De *publish or perish* cultuur was een symptoom van een ontspoord systeem. De 'economisering' van publieke diensten had ook in de universitaire sector toegeslagen. Outputkwantificering hoorde hierbij maar ook de sterk gegroeide nadruk op fondsenwerving door wetenschappers. Een type fondsenwerving dat door grote onderlinge competitie voor schaarse middelen grote druk zet op collegialiteit en samenwerking. De overheid bedacht dat universitaire kennisproductie rechtstreeks ten goede moest komen aan innovatie en het bedrijfsleven. Fundamenteel onderzoek, dat niet onmiddellijk tot bruikbare resultaten leidt, kwam in het gedrang. Vooral over de relevantie van de geesteswetenschappen – denk aan filosofie, literatuurwetenschap of klassieke talen – ontspoon zich een hevig debat.

Controlemechanismen

Ook de nieuwe professionele managementcultuur en de groei van controlemechanismen werden onderwerp van kritiek. Behalve aan bestuurstaken en het schrijven van projectaanvragen waren wetenschappers steeds meer tijd kwijt aan het aanleveren van materiaal voor visitaties, tijdschrijven en andere vormen van verantwoording. Met deze toenemende druk op wetenschappers nam het aantal burn-outs navenant toe. In dit hele plaatje werd het geven van onderwijs steeds meer een ondergeschoven kindje. Carrières werden gebouwd op wetenschappelijke publicaties en op het binnenhalen van geld. Een goede docent zijn leverde nauwelijks punten op. Bovendien bleef er voor de academicus steeds minder tijd en energie over om aan het onder-

wijs te besteden. En dat terwijl het belangrijker werd te investeren in excellent onderwijs waarbij studenten intensief begeleid en uitgedaagd worden. Een trend die tegelijkertijd bij de studenten zelf een enorme druk legt om zich te profileren en te allen tijde uit te blinken.

Rendement

Daarbij werd het onderwijs zelf ook steeds meer in bedrijfsmatige termen gezien, met het hele bijbehorende McKinsey-jargon van dien. Langs allerlei kanalen hoorden docenten en opleidingscommissies steevast dat het 'opleidingsrendement' diende te worden geoptimaliseerd. Voor de leek: meer studenten moeten sneller afstuderen. Zo kon via de kwantitatieve logica van de outputfinanciering de universiteit zich verheugen op hogere inkomsten. Een gevolg was een druk op inhoudelijke standaarden en een massalisering van het onderwijs. Maar tegelijk zijn er recente initiatieven, zoals het bindend studieadvies en de nadruk op excellentie, die juist lijken aan te sturen op selectie en het bewaken van kwaliteit. Tot slot werd aandacht gevraagd voor de maatschappelijke rol van de universiteit. Deze was de afgelopen jaren ofwel uit beeld geraakt doordat artikelen in kranten of vakbladen meestal geen punten opleveren, ofwel verengd tot de idee dat wetenschap van economisch nut moet zijn. Deze ontwikkelingen roepen de vraag op wat nog de bredere maatschappelijke relevantie is van de wetenschap. Hoe kan het dat, ondanks de nadruk op valorisatie, het vertrouwen in de wetenschap onder druk komt te staan en de universiteit steeds verder van de maatschappelijke werkelijkheid komt af te staan? Wat zijn de

OPINIE

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

SITEIT

gevolgen van de reductie van de wetenschapper tot evaluaties en publicatielijstjes? Van toegenomen bureaucrativering, audits en visitaties? Is het niet tijd voor een heroriëntatie op wetenschap en onderwijs?

Aanklacht

Al snel leverde de discussie concrete initiatieven op. Op de VU kwamen academici in opstand tegen de bedrijfsmatige manier waarop de universiteit werd bestuurd. Een groepje wetenschappers van verschillende universiteiten startte Science in Transition, dat een ronkende aanklacht publiceerde tegen de toegenomen economisering, hiërarchisering en bureaucrativering en de daarbij behorende nadruk op 'rendement', 'concurrentie' en 'output'. Geïnspireerd door collega's in Vlaanderen waar de Actiegroep Hoger Onderwijs een hoorzitting in het parlement wist te bewerkstelligen,

ontstond het Platform Hervorming Nederlandse Universiteit (H.NU) dat een lijst concrete suggesties produceerde voor hoe het anders zou kunnen. Prominenten uit de universitaire wereld, zoals de voorzitter van de Vereniging Nederlandse Universiteiten (VSNU) en bestuurders van de Koninklijke Nederlandse Academie der Wetenschappen (KNAW) onderschreven de kritiek. Recent kondigde de VSNU een nieuw evaluatieprotocol voor wetenschappelijk onderzoek aan waarbij kwantitatieve output niet langer een zelfstandig beoordelingscriterium is en de nadruk sterker ligt op maatschappelijke relevantie. Inmiddels kunnen we dus spreken van een stevige veranderingsbeweging, een die ook zijn eerste vruchten begint af te werpen. In Nijmegen zijn links en rechts wel wetenschappers opgestaan om zich te mengen in de discussie, maar tot dusver is dat weinig zicht-

baar. Een debatavond in mei moet daar verandering in brengen. Wat kunnen wij Nijmeegse wetenschappers met de hervormingssuggesties voor onderzoek en onderwijs die elders in den lande worden gedaan? Wat doet de universiteit hier zelf mee? Wie hierover een duit in het zakje wil doen, is uitgenodigd voor de bijeenkomst 'De Staat van de Universiteit', een manifestatie om de hervormingsagenda vanuit Nijmegen kracht bij te zetten. *Willemijn Verkoren, Bart van Leeuwen, Esther-Mirjam Sent, Ronald Tinnevelt, Olivier Kramsch*

De Staat van de Universiteit wordt georganiseerd door het Soeterbeeck Programma van de Radboud Universiteit. 26 mei, 19.30 - 21.30 uur, collegezalencentrum. Sprekers: onder anderen Gerard Meijer (collegevoorzitter), Klaas Landsman (hoogleraar Mathematische fysica) en Jip Mennen (voorzitter Universitaire Studentenraad).

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen
 Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
 redactie@vox.ru.nl
 www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mark Merks, Martine Zuidweg
Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Jelko Arts, Tim van Ham, Marlon Janssen, Simon Mamahit, Robin Oostrum, Irene Schoenmacker, Joep Sistermanns, Freek Turlings

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar

Illustraties: emdè, Menah, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak:

gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet

Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
 advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox
 Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 27 mei 2014.

De Kik, foto: Andreas Terlaak

RADBOD ROCKS

Op donderdag 15 mei viert de Radboud Universiteit haar 91ste verjaardag met het festival Radboud Rocks.

Een greep uit het programma:

21:30-22:30 uur: Miss Montreal. Het is singer-songwriter Sanne Hans en haar band gelukt om Radboud Rocks in hun strakke schema van club- en festivaloptredens te passen. Miss Montreal werd bekend met de single Just a Flirt die 33 weken in de hitlijsten stond. In februari 2014 kwam het vierde album uit, Irrational, dat naast een aantal krachtige songs ook een zachtere kant van Hans laat horen.

19:15-20:15 uur: The Kik. Deze vijf Nederbeatles werden wereldberoemd (in Nederland) met de aanstekelijke hit Simone. Ze speelden op Lowlands, Parkpop en Noorderslag en waren de huisband bij De Wereld Draait Door. Op 25 april komt hun nieuwe album uit, treffend genaamd Twee. The Kik laat op de campus gehed de zon doorbreken.

17:00-18:00 uur: Tessa Rose Jackson. Deze jonge singer-songwriter en producer, twintig jaar pas, groeide op met The Beatles, The Beach Boys en Bob Dylan. Inmiddels studeert Jackson aan het conservatorium in Amsterdam en geeft ze optredens waarin ze haar slimme popliedjes met een natuurlijke, intieme en tegelijk grootse flair vertolkt.

Naast deze bands biedt het festival straattheater, Science Talks van Radboudwetenschappers, animaties van Kloosterkino, minibiosjes, een barbier, een kinderprogramma en een afterparty met dj Slowpoke.

Waar en wanneer? Het festival is op donderdag 15 mei van 16.30 tot 23.00 uur op en rond het Erasmusplein. Tickets zijn te koop voor 5 euro per stuk via www.ru.nl/actueel/15-mei-radboud-rocks. Medewerkers en studenten mogen één introductie meenemen. Het aantal tickets is beperkt, dus wees er snel bij!

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 27 MEI 2014.

ALGEMEEN

www.ru.nl/fb

In de meivakantie (28 april – 5 mei) gelden er gewijzigde openingstijden voor de horeca op de campus:

Refter: Maandag t/m donderdag: geopend van 08.30 -19.00 uur, vrijdag van 08.30 -14.00 uur.

Gerecht: Maandag t/m vrijdag:

geopend van 10.00 -15.00 uur.

Restaurant FNWI: Maandag t/m vrijdag: geopend van 10.00 -15.00 uur.

Sportcafé: Maandag t/m vrijdag:

geopend van 18.00 - 23.30 uur. In het weekend van 3 en 4 mei geopend van 10.00 -18.00 uur.

Cultuurcafé: Maandag t/m vrijdag:

geopend van 15.30 - 20.00 uur.

DE-café: Hele week gesloten.

Campusshop: Maandag t/m vrijdag:

geopend van 11.00 -14.00 uur.

Soeterbeeckklooster: Hele week gesloten.

Aula: Hele week geopend (gebruikelijke openingstijden).

Huize Heyendaal: Hele week geopend (gebruikelijke openingstijden).

Alle locaties zijn op maandag 5 mei gesloten.

www.ru.nl/verkiezingen

21-27 MEI: In deze periode kunnen studenten stemmen voor de nieuwe Universitaire Studentenraad, de Facultaire Studentenraden en de Opleidingscommissies.

28 MEI, 16:00 uur: Bekendmaking van de verkiezingsuitslagen. Locatie: Cultuurcafé.

www.ru.nl/studentenkerk

13-14 MEI, verschillende aanvangstijden: Start van nieuwe meditatiecursussen. Locatie: Studentenkerk.

15 MEI, 11:00 uur (tijd onder voorbehoud): Diesviering. Locatie: Studentenkerk.

16-18 MEI, 19:00 uur: Meditatieweek-end. Tijdens dit weekend kun je leren mediteren in een Dominicanenklooster. Locatie: Huissen.

25 MEI, 11:00 uur: Roze Viering. Locatie: Studentenkerk.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

6 MEI, 20:30 uur: Singer-songwriterwedstrijd Nootuitgang. Wie mag zich de beste singer-songwriter van de Nijmeegse campus noemen? Met zelfgeschreven liedjes proberen vier musicerende studenten een gevoelige snaar bij het publiek te raken. Locatie: Cultuurcafé.

8 MEI, 11:30 uur: Straattheaterdag. Cultuur op de Campus presenteert voor het eerst de straattheaterdag Kom buiten spelen! Ben je op de campus? Waarom niet even naar buiten tussen de collegies? Geniet van verschillende kleurrijke, mooie en grappige acts: vandaag schijnt de zon op de campus! Locatie: Erasmusplein en TvA.

12 MEI, 19:00 uur: Jaarlijkse studenten-kunstveiling. Bemachtig een zeer betaalbaar kunstwerk van een van de vele kunstenaars die dit collegejaar bij Cultuur op de Campus exposeerden. Zij doneerden hun werken kosteloos om de kunstveiling mogelijk te maken. Alleen voor studenten. Locatie: CC3.

14 MEI, 19:30 uur: Filmvertoning Kumaré. Wat bezielt mensen om verlichte goeroes te volgen? Dat vraagt filmmaker Vikram zich af. Als experiment besluit Vikram zelf goeroe te

Foto: Kumaré

worden. Voor hij het weet wordt hij omringd door een groep trouwe volgers. Psycholoog Chris Hermans laat voorafgaand zijn licht schijnen op de vraag waarom ervaringen van spirituele mensen overtuigen. Locatie: CC3.

22 MEI, 19:30 uur: Filmvertoning Pariah. In het kader van de jaarlijkse Roze Week draait deze avond Pariah (2011), een Amerikaans drama met de nodige humor. De film vertelt het coming-of-age-verhaal van Alike, een zeventienjarige tiener uit Brooklyn, die vriendschap, liefdesverdriet en familiebanden riskeert terwijl ze worstelt met haar identiteit als lesbienne. Locatie: CC3.

22 MEI, 20:00 uur: Theatersport in het kader van de Roze Week. Vier Nijmeegse theatersportverenigingen schuwen geen taboe in de rozegetinte improvisatieworkshop die zij deze avond neerzetten. Locatie: De Rode Laars.

27 MEI, 20:30 uur: Muziek van Jennah Bell. Deze 24-jarige soulzangeres uit het noorden van Californië bracht nog maar twee ep's uit, maar zelfs met deze bescheiden discografie is ze al meer dan welkom op North Sea Jazz. Jennah Bell maakt alternatieve soul

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/soeterbeeckprogramma

24 APRIL, 19:30 uur: Lezing 'Ich bin ein Europäer' door filosoof Ad Verbrugge. In de aanloop naar de Europese Parlementsverkiezingen buigt filosoof Verbrugge zich over de vraag of er een Europese identiteit bestaat. Kan de huidige EU bouwen op een Europese cultuur? Locatie: Collegezalencomplex.

8 MEI, 15:00 uur: Seminar 'The First Knowledge Economy' met Verlichtingshistorica Margaret Jacob. Volgens de Amerikaanse historica Margaret Jacob heeft de kennis economie een lange geschiedenis die teruggaat tot de Industriële Revolutie in Groot-Brittannië. In dit seminar gaat zij in op de vraag welke rol kennis speelt bij de ontwikkeling van een economie. Locatie: Huize Heyendaal.

8 MEI, 20:00 uur: Lezing 'The Legacy of the Enlightenment' met Verlichtingshistorica Margaret Jacob. Wat moeten we aan met de erfenis van de Verlichting? Jacob bepleit het belang van openstelling, (radicale) discussie en mensenrechten die volgens haar de basis vormen voor de democratisch-egalitaire samenleving. Locatie: Huize Heyendaal.

14 MEI, 19:30 uur: Discussie 'Salafisme – wat moeten we ermee?' Welke plek heeft deze streng islamitische stroming in de moslimwereld en in Nederland? Een discussieprogramma met onder anderen Martijn de Koning en Joas Wagemakers, auteurs van het boek Salafisme, Utopische idealen in een weerbarstige praktijk. Locatie: Huize Heyendaal.

19 MEI, 19:30 uur: Filosofieworkshop 'Worden wie je bent. Hoe doe je dat?' door Grietje Dresen. Jezelf zijn is zo makkelijk nog niet. Talloze boeken, trainingen en lifestyle magazines worden eraan gewijd. Docent religiewetenschappen en studieadviseur Grietjes Dresen helpt ons op weg. Locatie: Huize Heyendaal.

27 MEI, 19:30 uur: Film en discussie 'Fill the Void' met religiewetenschapper Lieve Troch. De film Fill the Void vertelt het verhaal van de achttienjarige Shira die opgroeit in een ultra-orthodox joods gezin in Tel Aviv. Na het overlijden van haar zus wordt ze gevraagd de man van haar zus te trouwen. Na afloop een gesprek met Lieve Troch over liefde, vrouwen en religie. Locatie: Collegezalencomplex.

folk: een sound die vooral op het podium uitstekend uit de verf komt. Locatie: Cultuurcafé.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

25 APRIL, 12:00 uur: English tour on campus. Are you a new foreign employee or student and do you want to know where all the facilities are located? Then you can contact the Personnel Association and sign up for an English-language tour. Mail to info@pvradboud.nl. Location: Erasmus building.

28 APRIL, 12:45 uur: Muziek in de pauze. Wil je tijdens de lunchpauze genieten van een prachtig concert? PV Radboud verzorgt eens in de maand op maandag een pauzeconcert. Deze middag staat de Russische componist Modest Moessorgsky centraal. Locatie: Aula.

14 MEI, verschillende aanvangstijden: Start zomercursus tekenen en schilderen. Voor degenen die creatief bezig willen deze zomer biedt beeldend kunstenaar Marloes Heemskerk drie cursussen tekenen en schilderen aan. In de cursus staat het oefenen met diverse materialen en het leren kijken naar een onderwerp centraal. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

SPORT

www.ru.nl/usc

26 APRIL: USC gesloten vanwege Koningsdag.

26 APRIL t/m 5 MEI: Vanwege de voorjaarsvakantie geldt er een aangepast sportrooster. Zie de website voor meer informatie.

5 MEI: Op Bevrijdingsdag kan er alleen vrij gesport worden.

BENOEMINGEN

DHR. PROF. DR. A.A. KHAJETOORIANS is op 1 september benoemd tot hoogleraar Scanning probe microscopy (FNWI).

DHR. PROF. DR. M.H.J. WOLBERS is op 1 april benoemd tot hoogleraar Onderzoek en onderwijs (FSW).

PROMOTIES & ORATIES

2 MEI, 10.30 uur: Promotie dhr. J.T.R. Birchall (FdL) 'Argument Marking Patterns in South American Languages'.

2 MEI, 12.30 uur: Promotie dhr. W.M. Brinkman (UMC) 'Learning laparoscopic and robotic surgery in urology. Criterion based training and assessment of skills'.

2 MEI, 15.30 uur: Promotie mw. drs. A.M. Veenstra (FSW) 'Semantic and syntactic constraints on the production of subject-verb agreement'.

6 MEI, 16.30 uur: Promotie mw. J.N. Vrijzen (UMC) 'Biased information processing as an endophenotype for depression'.

7 MEI, 10.30 uur: Promotie dhr. D.M. Jupin (FNWI) 'Metabolite-Albumin Interactions in Human Biofluids studied by NMR'.

7 MEI, 12.30 uur: Promotie dhr. G.C. van Niekerk (UMC) 'Comparing microvessel density of Prostate tumors to normal Prostate tissue in order to research the validity of images found by Dynamic Contrast Enhanced Magnetic Resonance Imaging'.

7 MEI, 14.30 uur: Promotie mw. M.L. Woud (FSW) 'Dysfunctional Automatic Associations and Interpretations in Psychopathology'.

7 MEI, 16.30 uur: Promotie dhr. K. Sariibrahimoglu (UMC) 'Strategies to accelerate the degradation of injectable calcium phosphate-based composite materials for bone regeneration'.

8 MEI, 10.30 uur: Promotie dhr. R. Boyacioglu (FNWI) 'On the application of ultra-fast fMRI and high resolution multiband fMRI at high static field strengths'.

8 MEI, 12.30 uur: Promotie mw. ir. A.B.G. Kwast (UMC) 'Follow-up and risk of relapse after breast cancer treatment'.

8 MEI, 15.30 uur: Promotie mw. drs. A.C.A. Dankers (UMC) 'New insights into the role of breast cancer resistance protein in endocrine and metabolic processes'.

9 MEI, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. E.O. Aarts (UMC) 'Results and complications of Bariatric Surgery'.

9 MEI, 15.00 uur: Afscheidscollege dhr. prof. dr. H.G.B. Teule (FFTR) 'Leven en dood (?) van de christenen in het Midden-Oosten'.

12 MEI, 10.30 uur: Promotie mw. H.M. Buckler (FdL) 'The acquisition of morphophonological alternations across languages'.

12 MEI, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. G.M.M.W. Bissels (FNWI) 'Solar Cell Resistances. Determination and Optimisation'.

12 MEI, 14.30 uur: Promotie mw. I. Simanova (FSW) 'In search of conceptual representations in the brain: Towards mind-reading'.

PROMOTIE 16 MEI, 13.30 UUR: PROMOTIE EESKE VAN ROEKEL (FSW) 'LONELY REFLECTIONS: VARIATIONS IN ADOLESCENTS' TRAIT AND STATE LONELINESS'.

Wat heb je onderzocht?

"Ik heb onderzoek gedaan naar eenzaamheid onder jongeren. Daarbij stonden twee vragen centraal: in welke sociale context voelen jongeren zich het meest eenzaam, en kan genetische aanleg deels een verklaring bieden voor eenzaamheid? Dit heb ik onderzocht door veertienjarigen en negentienjarigen verschillende keren per dag te vragen hoe eenzaam ze zich voelden, en door analyse van het DNA van deze jongeren."

Wat zijn je bevindingen?

"Jongeren voelen zich het meest eenzaam als ze alleen zijn. Daarnaast voelen ze zich eenzamer op school met klasgenoten dan thuis of bij vrienden. De jongeren die zich het eenzaamst voelen, blijken gevoeliger te zijn voor hun omgeving. In tegenstelling tot mijn verwachting werden zij meer beloond door positieve omgevingen dan jongeren die weinig last hebben van eenzaamheid. Uit mijn onderzoek blijkt ook dat bepaalde genen aan eenzaamheid zijn te koppelen."

Wat kunnen we daarmee?

"Eenzaamheid kan leiden tot gezondheidsproblemen zoals depressie en slapeloosheid, en vooral adolescenten zijn er vatbaar voor. De bevindingen uit mijn onderzoek kunnen aanknopingspunten bieden voor interventies."

12 MEI, 16.30 uur: Promotie mw. M. Ventura (UMC) 'Strategies for Bone Biomaterial Imaging - Anatomical and Functional Imaging of Bone Substitutes in MRI and PET'.

16 MEI, 13.30 uur: Promotie mw. G.H. van Roekel (FSW) 'Lonely Reflections: Variations in Adolescents' Trait and State Loneliness'.

16 MEI, 15.30 uur: Promotie dhr. J.J.H.C. van Doremalen (FdL) 'Developing automatic speech recognition-enabled language learning applications: from theory to practice'.

19 MEI, 14.30 uur: Promotie dhr. M. Kleinnijenhuis (UMC) 'Imaging fibres in the brain'.

20 MEI, 14.30 uur: Promotie dhr. A.P.J. Kox (FFTR) 'Kweekplaats van katholieke deugd. De onderwijsstrategie van de Congregatie van de Fraters van Tilburg tussen 1844 en 1916'.

20 MEI, 16.30 uur: Promotie mw. M.J. Nieuwenhuijze (UMC) 'On speaking terms: choice and shared decision-making in maternity care'.

21 MEI, 14.30 uur: Promotie mw. drs. K. Smulders (UMC) 'Cognitive control of gait and balance - in patients with chronic stroke and Parkinson's disease'.

21 MEI, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. J.W.J. van Gennip (FFTR) 'Controversen in Context. Een comparatief onderzoek naar de Nederlandstalige controversepublicaties van de jezuitien in de zeventiende-eeuwse Republiek'.

22 MEI, 10.30 uur: Promotie mw. drs. I.L.W. Bastiaanssen (FSW) 'Handle with Care. Group care worker interventions for youth in residential treatment'.

22 MEI, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. P. Kok (FSW) 'On the role of expectation in visual perception - A top-down view of early visual cortex'.

22 MEI, 15.45 uur: Oratie mw. prof. mr. J.B. Spath 'Breed burgerlijk recht'.

23 MEI, 16.00 uur: Afscheidscollege dhr. prof. dr. ir. J.C. Maan (FNWI) 'From dry seed to fruit bearing tree: the HFML'.

26 MEI, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. A.F.T.M. Verhagen (UMC) 'Aspects of staging in non-small cell lung cancer, a critical evaluation'.

27 MEI, 10.30 uur: Promotie mw. drs. M.M.A. Feitsma (FdL) 'Nederlandse mode? Een verkenning van mythevorming en betekenissen'.

27 MEI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. A.A. van Angelen (UMC) 'Adaptability of the distal convoluted tubule in magnesium homeostasis'.

27 MEI, 14.30 uur: Promotie dhr. J. Geuze (FSW) 'Brain Computer Interfaces for Communication. Moving beyond the visual speller'.

27 MEI, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. G. van Schie (UMC) 'Image Computing Methods for Accurate and Efficient Interpretation of Digital Breast Tomosynthesis'.

huiselijke kringen

Het was even slikken voor uw Vox-verslaggever deze maand. En heel goed opletten, want er werd veel gepraat. Waalkade 5 is een studentenhuus waar vijftien vrouwen wonen.

'Een paar jongens in huis erbij?

Nee man. Da's toch ziélig? In het begin van het jaar zijn we hier komen wonen. Met zijn allen. Het was eerst een kantoorpand, maar het bedrijf verhuisde. Alle kamers kwamen in één keer vrij. Of dat goed ging? Ja hoor! We hebben elkaar nooit de haren uitgetrokken ofzo. Marlous zet wel eens midden in de nacht de blender aan, dat wel, en Marianne sloft. En één keer ging

Nienkes wakker af terwijl ze zelf in Enschede zat. Het hele huis wakker. Verder... Marlous is de mama van het huis en die vindt alles lekker. Lekker weertje, lekker bezig, lekker hoor! Julia is zorgzaam, Dafne met de f is de studiebol en Susan is GTST-gek. Daphne met de p ook trouwens, samen met Annika, Anke, Lisa en Anouk. De rest zit in een anti-kamp. Behalve Suus, Seva en Kelly komt iedereen

uit het oost'n van het land – heel gezellig, dat accentje. Soms gaan we samen naar steps, of een rondje hardlopen. En je hebt altijd een studiemaatje. Tenzij je je deur op slot doet, ben je hier nooit alleen. Dat is juist fijn. Ik snap niet dat mensen niet met zo veel mensen willen samenwonen. Súperchill man, met vijftien meiden in één huis!"

Tekst: Joep Sistermanns / **Foto:** Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.